

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

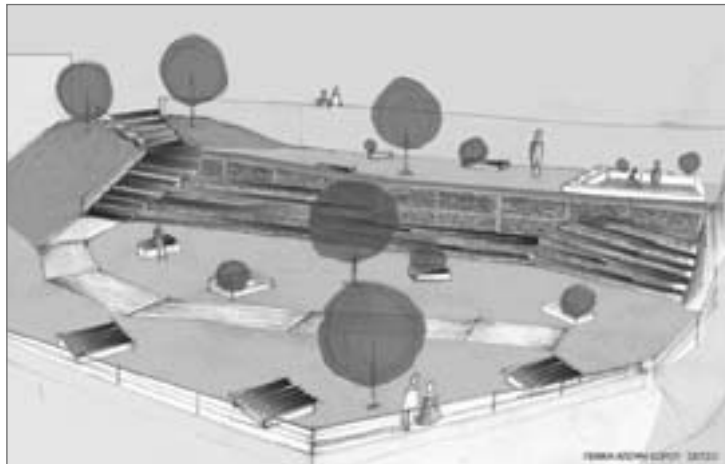
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Δ/ση Γραφείου: Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.: 210.52.38.158 • ΚΩΔΙΚΟΣ 2532 • www.kaloskopi.gr
(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε΄ • ΧΡΟΝΟΣ 35ος • ΤΕΥΧΟΣ 156 • ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2010

Ο Νέος μας Στόχος: Ανάπλαση Σχολικού Κήπου

Ο Σύνδεσμός μας πιστός στις δεσμεύσεις του για έργα που αναβαθμίζουν την ποιότητα της ζωής του χωριού μας αποφάσισε να προχωρήσει στην ανάδειξη του χώρου που παλαιότερα ήταν ο σχολικός κήπος.

Προοπτικό σχέδιο ανάπλασης του σχολικού κήπου.

Στην επιλογή του αυτή οδηγήθηκε από τη σκέψη ότι είναι απαραίτητο να αναπτύξουμε τα συγκριτικά πλεονεκτήματα του χωριού μας ώστε μαζί με τις φυσικές ομορφιές που διαθέτει και την ωραία εικόνα που δημιουργήθηκε με το κοινοτικό κατάστημα και την πλακόστρωση της πλατείας του να αποτελέσουν χώρο υψηλής ποιότητας.

Στόχος μας είναι, να διατηρηθεί ο παραδοσιακός χαρακτήρας του χωριού ως πολεοδομικό και οικοδομικό σύνολο που περιλαμβάνει την κεντρική πλατεία, το κτίριο του παλαιού σχολείου, την εκκλησία του Αγ. Γιώργη, το μνημείο του Παπαντριά και τώρα να προστεθεί και ο ανακαινισμένος σχολικός κήπος. Μέρος της πολιτιστικής μας κληρονομιάς είναι και τα στοι-

χεία που σχετίζονται με τη φύση. Τα υπέργηρα πλατάνια, τα τρεχούμενα νερά και άλλα..

Σκοπεύουμε να διατηρήσουμε ένα τμήμα του κήπου με τα υπάρχοντα δέντρα και με ήπιες παρεμβάσεις, με

παραδοσιακά υλικά όπως το ξύλο και η πέτρα, να κτίσουμε πεζούλια και καθίσματα κατάλληλα για ξεκούραση και κουβεντούλα, περιμένοντας να εξελιχθεί σε στέκι των νέων παιδιών έτσι ώστε να αποσυμφορηθεί ο χώρος της πλατείας.

Για να υλοποιηθεί ο στόχος μας χρειάζεται να ευαισθητοποιηθούμε όλοι μας. Διότι όταν ολοκληρωθεί ένα τέτοιο έργο θα αλλάξει ριζικά η όψη του χωριού μας.

Ζητάμε λοιπόν την συμπαράστασή σας, διότι οι πόροι του συνδέσμου μας είναι περιορισμένοι και για την υλοποίηση ενός τέτοιου έργου, όπως το προτεινόμενο, απαιτείται ένα σοβαρό χρηματικό ποσό.

Δημοτικά έργα στην Καλοσκοπή.

Στο τρίμηνο που μας πέρασε, συνεργεία εργολάβων ανέλαβαν, ύστερα από δημοπρασία την εκτέλεση σημαντικών έργων στο χωριό μας. Την πορεία τους παρακολουθεί επιτόπου και συνεχώς ο πρόεδρος του Τ.Σ. Δημήτρης Τσιαμπάς και πολύ συχνά είχαμε κοντά μας, με αφορμή τα έργα τον Δήμαρχο κ. Αθανάσιο Μανανά.

Τα έργα που έγιναν είναι τα ακόλουθα:

ΑΝΑΠΛΑΣΗ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ

Πιστός στις δεσμεύσεις του ο δήμαρχός μας (με καθυστέρηση βέβαια - κάλλιο αργά παρά ποτέ) προχώρησε σε έργα που αναβαθμίζουν την ποιότητα ζωής των χωριανών μας. Συγκεκριμένα έγινε ανάπλαση της πλατείας που βρίσκεται μπροστά στο κοινοτικό μας κατάστημα και η οποία σκιάζεται από τα υπέργηρα πλατάνια που με αγάπη φύτεψαν οι πρόγονοί μας.

Οι εργασίες άρχισαν τη Δευτέρα 13/9/2010 και προβλέπεται να γίνει διαμόρφωση της πλατείας μας με πλακόστρωση και επένδυση με πέτρα όπου κρίνεται απαραίτητο.

Πρόκειται για ένα εξαιρετικά σημαντικό έργο.

ΧΩΡΟΣ ΕΝΑΠΟΘΕΣΗΣ ΜΠΑΖΩΝ

Επανερχόμαστε στο θέμα του χώρου εναπόθεσης υλικών κατεδαφίσεως και θυμίζουμε αυτά που είχαμε γράψει στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας, ότι οι χώροι στους οποίους μέχρι τώρα γινόταν η εναπόθεση μπάζων από υλικά κατεδαφίσεων στη Σπηλιά και στη Γενέση, περιφράχτηκαν, φυτεύτηκαν με δένδρα και υποδείχθηκε στους εργολάβους και ιδιοκτήτες φορτηγών άλλος, κατάλληλος χώρος. Τούτος βρίσκεται αριστερά του δρόμου προς τα Μνήματα και σε απόσταση ενάμισι περίπου χιλιομέτρου από το χωριό.

Ο νέος χώρος που έχει επιλεγεί, διαμορφώθηκε ώστε να είναι άνετη η πρόσβαση των φορτηγών προς αυτόν αλλά και η εναπόθεση των μπάζων να γίνεται σε μεγάλο πλάτωμα που καθαρίστηκε από πέτρες και λοιπά εμπόδια.

Τί έγινε στην πράξη κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού; Όλα τα φορτηγά άδειασαν τα μπάζα στην είσοδο του χώρου που είχε επιλεγεί με συνέπεια να κλείσει ο δρόμος και έτσι να μην υπάρχει πρόσβαση για τους επόμενους που ήθελαν να

Ζοφερή εικόνα της αποκλεισμένης εισόδου από βουνά σκουπιδιών.

κάνουν την εκφόρτωση στο πλάτωμα. Με αποτέλεσμα να γίνουν βουνό τα μπάζα μπροστά στην είσοδο!

Τούτο ανάγκασε τον πρόεδρο κ. Δημ. Τσιαμπά να ζητήσει την συμπαράσταση της μεταλλευτικής Α.Ε. ΕΛΜΙΝ η οποία διέθεσε δυο μεγάλων διαστάσεων φορτηγά καθώς και ειδικό φορτωτικό μηχάνημα και με πολλά δρομολόγια μετέφεραν τον όγκο των άχρηστων υλικών στο ΧΥΤΑ του 51. Ο πρόεδρος ευχαρίστησε την εταιρεία για την προσφορά της..

Η τακτική αυτή δεν μας τιμά και φέρνει τον πρόεδρο σε δύσκολη θέση και θα αναγκασθεί να λάβει αυστηρά μέτρα για τους παραβάτες.

ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΔΙΚΤΥΟ ΥΔΡΕΥΣΗΣ

Και το φετινό καλοκαίρι είχαμε προβλήματα διακοπής νερού σε πολλά σπίτια του χωριού. Τούτο δικαιολογείται γιατί έγιναν σημαντικές παρεμβάσεις στο δίκτυο ύδρευσης κυρίως λόγω της αντικατάστασης αμιαντοσωλήνων και σιδηροσωλήνων με νέες πολυαιθυλενίου.

Συγκεκριμένα έγινε αντικατάσταση στα ακόλουθα τμήματα του δικτύου:

Από Αγιαννάκη μέχρι οικία Χαβελέ.

Από Αλώνι πάνω απ' το Σχολείο μέχρι τό γήπεδο μπάσκετ.

Από την οικία Καλογήρου μέχρι το σπίτι του Λίτσου.

Επίσης στο τμήμα από Αγιο Γεώργιο μέχρι το σπίτι της Φιλίτσας Αλεξίου η αντικατάσταση των σωλήνων παρουσίασε μεγάλες δυσκολίες λόγω της ανωμαλίας του εδάφους και οι εργασίες έγιναν όλες χειρωνακτικά.

Κατά τη διάρκεια των εργασιών αντικατάστασης διαπιστώθηκε ότι οι παλιές σωλήνες (από το 1952) είχαν διαβρωθεί και πολλά υπόγεια σπιτιών ήταν συνεχώς πλημμυρισμένα.

Όπως είναι γνωστό το θέμα του δικτύου μας είναι σε εκκρεμότητα. Ελπίζουμε ότι με τις πρόσφατες εργασίες θα έχουμε κάποια ικανοποιητική βελτίωση.

ΔΙΑΠΛΑΤΥΝΣΗ ΔΡΟΜΟΥ ΠΡΟΣ ΤΑ ΤΣΙΡΩΝΕΪΚΑ

Συνεργείο του Δήμου μας με κατάλληλα μηχανήματα διαπλάτυνε το δρόμο από τα Μαλιβιτσείκα σπίτια μέχρι τη γειτονιά των Τσιρωνένων. Την επιφάνεια της διαπλάτυνσης κάλυψε με ασφαλτό. Το έργο ήταν πολύ δύσκολο λόγω της ανωμαλίας του εδάφους (βραχώδες και επικλινές). Χάρη στη συνεχή παρακολούθηση του Δημ. Τσιαμπά το έργο ολοκληρώθηκε σύντομα και έτσι δίνεται η ευκαιρία να δουν Θεού πρόσωπο και τα Τσιρωνείκα σπίτια. Παράλληλα ανοίγεται και προοπτική να συνεχίσει η διαπλάτυνση του δρόμου ώστε να συνδεθεί με τό τμήμα στου Τσαγκάρη.

ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΑ ΣΤΑ ΛΙΟΥΓΚΕΪΚΑ

Ένα ακόμη όμορφο έργο ολοκληρώθηκε στο χωριό. Τα σκαλοπάτια από τον Αγιο Γεώργιο μέχρι το σπίτι του Λιούγκα, η κατασκευή των οποίων είχε προσωρινά διακοπεί.

28η Οκτωβρίου 1940

Το πολυτιμότερο ον στον κόσμο είναι ο άνθρωπος. Γι' αυτό όταν οι άνθρωποι φεύγουν από τον κόσμο δεν παύουν να τους θυμούνται οι περιλειπόμενοι. Η Κουκουβίστα έδωσε πολλά από τα τέκνα της στους αγώνες της πατρίδας. Ο αξέχαστος δάσκαλος μας Γεώργιος Χασιακός στο βιβλίο του "Ιστορικά της Κουκουβίστας" σελ. 52 αναφέρει ότι στον ιερό αγώνα του 1821 ακολούθησαν περίπου 80 χωριανοί. Στον πόλεμο του 1897 σκοτώθηκε στο Βελεστίνο ο Κωνσταντίνος Θ. Τσώνος. Στους πολέμους 1912 - 1922 σκοτώθηκαν ή φέρονται αγνοούμενοι περισσότεροι από 20. Στον ελληνοϊταλικό πόλεμο του 1940 - 1941 πόλεψαν πολλοί συμπολίτες μας και εκτός από τους 8 τραυματίες δεν γύρισαν ποτέ πίσω οι Παναγιώτης Ευθ. Θεοχάρης και Ηλίας Λίτσος. Αυτοί έμειναν παντοτινά σαν τα αιωνόβια δέντρα στα βουνά της Αλβανίας για να θυμίζουν σε όλους μας τον αγώνα του '40. Δεν θα πάψουμε ποτέ να τους θυμόμαστε και να ελπίζουμε διατρανώνοντας την πίστη μας στην ειρήνη και τον ανθρωπισμό. Γι' αυτό πάντα την 28η Οκτωβρίου σε σεμνή τελετή τελείται τρισάγιο που καλεί όλους τους χωριανούς να δεηθούμε και να αποδώσουμε φόρο τιμής σ' αυτούς που έδωσαν τη ζωή τους για την ελευθερία.

Η φωτογραφία είναι τραβηγμένη όταν ακόμη ήταν κοντά μας ο αείμνηστος ιερέας Παναγιώτης Χασιακός, ο πρόεδρος Κώστας Καραντάσιος, ο ψάλτης Παπαναγιώτης Παπανικολάου και άλλοι.

Καλοκαιρινές Εκδηλώσεις...

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος οι εκδηλώσεις στο χωριό μας ήταν πλούσιες και χαρούμενες.

ΤΟΥΡΝΟΥΑ ΤΑΒΛΙ

Για το επιτραπέζιο αυτό παιχνίδι της τύχης παρουσιάστηκαν πολλοί φανατικοί παίχτες. Ύστερα από σκληρό αγώνα δυο ημερών τα ζάρια έβγαλαν νικητή τον **Νικόλαο Μπαράκο** που μονομάχησε με τον παλαιμάχο **Αλέκο Σίμο**. Ανακηρύχθηκε τροπαιούχος και έλαβε το έπαθλο που ήταν ένα όμορφο κομπολόι.

ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ

Στις 18 Αυγούστου το Νοσοκομείο της Άμφισσας, με εξειδικευμένο συνεργείο, έκανε αιμοληψία στο χωριό μας. Το αίμα τους προσέφεραν **οι Γιάννης Καμπάνης, Παναγ. Κυριαζής, Βούλα Γρηγοροπούλου, Γεώργιος Κωστούρος, Τζαβαλάς Χρήστος**. Τους ευχαριστούμε.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ

Στις 14 Αυγούστου εψάλη εσπερινός και έγινε η περιφορά της εικόνας στην Παναγία καθώς και αρτοκλασία στη μνήμη του **Ηρακλή Ραπτόπουλου**, προσφορά της συζύγου του Χρυσάνας Μωρίκη.

Επακολούθησε μια πολύ όμορφη χορευτική βραδιά με καταπληκτική μουσική από τους μοναδικούς καλλιτέχνες μας Γιάννη Λευκαδίτη κλαρίνο και Γιάννη Κολλύρη λαούτο. Ήταν μια βραδιά με ξεχωριστό κέφι και χορό που τον ξεκίνησε η

Κατίνα Τσολάνα, ο Νίκ. Αυγερινός και πολλοί μερακλήδες τον τροφοδοτούσαν με πολύ κέφι μέχρι αργά τη νύχτα. Θα ήταν παράλειψη να μην αναφέρουμε το θεαματικό τσάμικο που απολαύσαμε

από τη δασκάλα του χορού **Πίτσα Μπουρτσάλα**, άλλοτε υποβασταζόμενη από τη Βούλα Γρηγοροπούλου και άλλοτε κρατώντας η Πίτσα, τη Βούλα... κι η παράδοσή μας καλά κρατεί. Την ωραία αυτή βραδιά οργάνωσε ο Σύλλογος Λαμίας που προσέφερε και το παραδοσιακό λουκούμι. Συντονιστής η ενενηντάχρονη γιαγιά Παρασκευή... χαρά στο κουράγιο της!

Τα μεσάνυχτα η νεολαία μας είχε οργανώσει στο Κεφαλόβρυσο μουσική εκδήλωση και που όσοι παραβρέθηκαν έχουν να λένε για την άψογη οργάνωση και το πολύ κέφι.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΖΩΓΡΑΦΙΖΟΥΝ ΕΙΚΑΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ

Η καθηγήτρια Εύη Θεοφανίδου (νύφη της Χρυσάνας Ραπτοπούλου) και φέτος αφιλοκερδώς με το κέφι και την καλή διάθεση που διαθέτει συγκέντρωσε στην πλατεία τα παιδιά (περίπου 50) και τα δίδαξε πώς να ζωγραφίζουν καθρέφτες, μπλουζάκια και καπέλα.

Τα υλικά ήταν προσφορά του συνδέσμου μας. Τα δημιουργήματα των παιδιών ήταν θαυμάσια.

ΤΟ ΠΑΖΑΡΙ ΜΑΣ ΣΤΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Θέλουμε να ευχαριστήσουμε θερμά τις κυρίες Ζωή Κρανάκη-Πριοβόλου για τα ωραία χειροποίητα κοσμήματα που μας διέθεσε προς πώληση και τις **Φιλίτσα Αλεξίου, Βιθή Κυριαζή, Ρούλα Δανιήλ, Μιμή Κυριαζή, Κατίνα θεοχάρη, Πόπη Κωστούρου, Δέσποινα Κατσανιώτη και Βούλα Γρηγοροπούλου** για τις υπέροχες μαρμελάδες τα πεντανόστιμα κουλουράκια και τα χειροποίητα λικέρ που βοήθησαν το παζάρι μας και χάρισαν γευστική απόλαυση σε όσους τα προμηθεύτηκαν.

ΧΟΡΕΥΤΙΚΗ ΒΡΑΔΙΑ

Στις 13 Αυγούστου ήταν η βραδιά του μεγάλου μας χορού που κατέδειξε το πώς οι Κουκουβιστιανοί ξέρουν να διασκεδάζουν με τα πιο απλά μέσα.

Η πλατεία γέμισε κόσμο. Το Δ.Σ. είχε φροντίσει και τοποθετήθηκαν στην πλατεία οι καρέκλες καθώς και τα κατάλληλα τραπεζάκια. Ο Χρήστος Ψωμακέλλης ξεκίνησε το πρόγραμμα με όμορφα δημοτικά και νησιώτικα. Σιγά σιγά ο κόσμος ξεσηκωνόταν κι έτσι η βραδιά εξελίχθηκε σε χορευτική πανδαισία.

Ήταν μια από τις πιο επιτυχημένες εκδηλώσεις του καλοκαιριού κι ο κόσμος βέβαια βοήθησε πολύ γι αυτό το αποτέλεσμα.

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΟΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ

Στις 18 Αυγούστου κάναμε έναν όμορφο περίπατο μέχρι το Κεφαλόβρυσο, όπου πλάι στο πανέμορφο και πρόσφατα αγιογραφημένο από τον χωριανό μας **Μάριο Πολυχρονιάδη** εκκλησάκι των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, υπάρχει ένα περίπτερο κατάλληλο για την ξεκούραση των πεζοπόρων. Εκεί μέλη του Συνδέσμου μας ήταν επιφορτισμένα να προσφέρουν καφέ, τσίπουρο, με στραγάλια και τσιπς, καθώς και λουκουμάκι, υποβρύχιο κ.λπ.

Φέτος η συμμετοχή ήταν από τις μεγαλύτερες. Και του χρόνου.

ΓΛΕΝΤΙ ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΓΕΝΕΘΛΙΑ

Οι χωριανοί μας Νάκος Γεωργίου, Νίκος Καραντάσιος και η Μαρία Ραπτοπούλου - Τσιαμπά, γεννήθηκαν σιμά - κοντά και οι τρεις τους, το 1960.

Οι μαθητές... με τον δάσκαλό τους!

Χαρούμενο οικογενειακό στιγμιότυπο.

Οι σύζυγοί τους Τίμη, Έφη και ο Δημήτρης για να γιορτάσουν το γεγονός των γενεθλίων δεν περιορίστηκαν σε ένα απλό δώρο, αλλά συγκέντρωσαν φίλους και συγγενείς, πάνω από σαράντα άτομα, στο προαύλιο του πέτρινου σπιτιού των Καραντάσηδων. Η βραδιά φεγγαρόλουστη, υπέροχα φαγητά, φτιαγμένα από τα χεράκια τους. Η μουσική και ο χορός δεν σταμάτησαν όλη τη νύχτα. Η έκπληξη της βραδιάς ήταν η παρουσία του δάσκαλου Θανάση Γαλώνη από την Αγόριανη. Την αυγή όλοι ευχαριστημένοι έφυγαν, αφού ευχήθηκαν στους εορτάζοντες μακροζωία και έδωσαν συγχαρητήρια σε όσους οργάνωσαν αυτή την αξέχαστη βραδιά.

ΠΡΟΤΥΠΟ ΧΩΡΙΟ ΑΝΑΒΡΑ : ΕΝΑ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ ΜΟΝΤΕΛΟ ΑΝΠΤΥΞΗΣ ΜΕ ΣΕΒΑΣΜΟ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΗ ΚΑΙ ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

άρθρο του κ. Γ. Κόλλια

Μέσα στα πλαίσια των καλοκαιρινών εκδηλώσεων στο χωριό μας, στις 10 Αυγούστου, έγινε και η εκδήλωση που αναφέρεται στον τίτλο του άρθρου και την οποία παρακολούθησαν αρκετοί συγχωριανοί μας. Καλεσμένος ομιλητής μας ήταν ο Κοινοτάρχης του χωριού Ανάβρα, Δημήτριος Τσουκαλάς.

Αφορμή για την εκδήλωση αυτή, έγινε η αρκετά μεγάλη δημοσιότητα, που έχει δοθεί στο συγκεκριμένο χωριό και για το τι μπορούν να κάνουν κάποιοι άνθρωποι, οι οποίοι λειτουργούν με μοναδικό γνώμονα την αγάπη για τον τόπο τους, πέρα από κομματικές δεσμεύσεις και διαπλοκές, που έχουν όραμα και λειτουργούν χωρίς να επιδιώκουν προσωπικά οφέλη, παρά μόνο να προσφέρουν στο κοινωνικό σύνολο.

Η Ανάβρα είναι μία κοινότητα στο νομό Μαγνησίας για την οποία έχει γίνει πολύς λόγος τα τελευταία χρόνια. Οι λόγοι είναι δύο. Καταρχήν, είναι ένα ορεινό χωριό όπου το επίπεδο διαβίωσης είναι από τα υψηλότερα στην Ελλάδα. Ο δεύτερος και σημαντικότερος λόγος είναι ότι είναι ένας αγροτικός οικισμός πρότυπο, του οποίου όλες οι ενεργειακές ανάγκες καλύπτονται από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Την πρώτη φορά που άκουσα και διάβασα για την Ανάβρα, νόμιζα ότι επρόκειτο περί φάρσας... κι όμως αυτό το μέρος υπάρχει και μπορεί να αποτελέσει παράδειγμα για το πώς μπορεί να αναπτυχθεί ολόκληρη η ελληνική ύπαιθρος αν οι νοοτροπίες αλλάξουν και οι άνθρωποι γίνουν πιο δεκτικοί σε νέες ιδέες και αξιοποιήσουν τις σύγχρονες μορφές ενέργειας με σεβασμό στο περιβάλλον. Η Μαριναλέντα στην Ανδαλουσία της Ισπανίας μπορεί να είναι ίσως το όνειρο κάποιων, αλλά... υπάρχουν και πιο κοντινά παραδείγματα ίσως λίγο πιο προσιτά σε μας προς το παρόν.

Η Ανάβρα γεωγραφικά βρίσκεται στις δυτικές πλαγιές της Όθρυος σε υψόμετρο 1000 μέτρων. Η πιο κοντινή κωμόπολη είναι ο Αλμυρός ο οποίος απέχει 40 χλμ. Κατά την εφαρμογή του «Καποδίστρια» εξαιρέθηκε από τη συνένωση, γιατί συγκέντρωνε όλες τις ανάλογες προϋποθέσεις (απομακρυσμένη από αστικά κέντρα, ομοιογενές γεωλογικό ανάγλυφο κλπ.). Η Ανάβρα έχει 700 κατοίκους, οι οποίοι παραδοσιακά ασχολούνται με την κτηνοτροφία. Το εισόδημά τους κυμαίνεται από 30.000 έως και 100.000 ευρώ ετησίως. Ο μέσος όρος ηλικίας είναι τα 40 και έχει μηδενικό ποσοστό ανεργίας!

Διαθέτει υποδειγματικές υποδομές, όπως αιολικό πάρκο με 20 ανεμογεννήτριες, το οποίο προσελκύει αρκετούς επισκέπτες και παρέχει έσοδα 100.000 ευρώ ετησίως στην κοινότητα, τρία υπεσύγχρονα κτηνοτροφικά πάρκα (με 25.000 ζώα), πρότυπο πιστοποιημένο σφαγείο, σύγχρονο γυμναστήριο, διώροφο χώρο στάθμευσης, γήπεδα μπάσκετ και ποδοσφαίρου, πισίνα, ασύρματο δίκτυο για ελεύθερη πρόσβαση στο διαδίκτυο και λαογραφικό μουσείο. Πόλο έλξης για τον επισκέπτη της Ανάβρας αποτελεί το περιβαλλοντικό -πολιτισμικό πάρκο που έχει δημιουργηθεί με επίκεντρο το υδάτινο στοιχείο που είναι πλούσιο στην περιοχή. Το πάρκο βρίσκεται σε περιφραγμένη έκταση 240 στρεμμάτων, ξεκινά από τις πηγές της Ανάβρας και αναπτύσσεται κατά μήκος του ποταμού Ενιπέα παραποτάμου του Πηνειού. Ανάμεσα σε αιωνόβια πλατάνια και δίπλα σε πηγές και γεφύρια μπορεί κανείς να συναντήσει νεροτριβές, μαντάνια και νερόμυλους, κατασκευές για την επεξεργασία και τον καθαρισμό υφασμάτων με τη βοήθεια του νερού. Παράλληλα έχουν δημιουργη-

θεί παιδικές χαρές ενώ κατασκευάζονται infokiosk και ενημερωτικές πινακίδες. Εξετάζεται επίσης το ενδεχόμενο να ελευθερωθούν στο πάρκο και ορισμένες ομάδες ζώων.

Η κοινωνική μέριμνα ανήκει επίσης στις προτεραιότητες της κοινότητας. Διαθέτει νηπιαγωγείο και δημοτικό σε άριστη κατάσταση, εξοπλισμένο αγροτικό ιατρείο, δωρεάν διαμερίσματα για τους δασκάλους και τους γιατρούς, κέντρο εξυπηρέτησης πολιτών και γηροκομείο.

Όλα αυτά έλαβαν χώρα από τις αρχές της δεκαετίας του 90 μέχρι σήμερα. Η Ανάβρα μέχρι τότε δεν ήταν τίποτα διαφορετικό από οποιοδήποτε άλλο ορεινό χωριό. Ένα απομονωμένο ορεινό χωριό χωρίς καμία υποδομή, με χωματόδρομους και ζώα που κυκλοφορούσαν παντού, κατάφερε όμως να μετατρέψει τα μειονεκτήματα σε πλεονεκτήματα, να πετύχει υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, μηδενική ανεργία και υψηλό επίπεδο ποιότητας ζωής.

Από τότε με ένα καλό περιβαλλοντικό σχεδιασμό και αξιοποιώντας ευρωπαϊκά κονδύλια έχει αυτή την εξέλιξη, ενώ έχει διπλασιάσει τον πληθυσμό της και όλο και περισσότεροι άνθρωποι εγκαταλείπουν το αστικό περιβάλλον, για να επιστρέψουν στο χωριό να φτιάξουν εκεί το νοικοκυριό τους και να δημιουργήσουν το μέλλον τους. Για την περαιτέρω ενίσχυση του πληθυσμού, επεκτάθηκε ο οικισμός και παρέχονται οικόπεδα σε άστεγους δημότες στο μισό της αντικειμενικής τους αξίας και με αποπληρωμή σε 5 δόσεις. Εμπνευστής όλου αυτού του θαύματος πράσινης ανάπτυξης είναι ο πρόεδρος της κοινότητας της Ανάβρας Δημήτρης Τσουκαλάς, συνταξιούχος της ΔΕΗ.

«Η Ανάβρα αναπτύσσεται και τουριστικά, ωστόσο ο τουρισμός δεν αποτελεί προτεραιότητα για τους κατοίκους της που ασχολούνται με την κτηνοτροφία. Το γεγονός αυτό δημιουργεί πρόσφορο έδαφος για την ιδιωτική πρωτοβουλία» τονίζει ο κ. Τσουκαλάς.

«Το μυστικό της επιτυχίας», όπως λέει ο πρόεδρος της Κοινότητας Ανάβρας Δημήτρης Τσουκαλάς «είναι να αγαπά κανείς τον τόπο του, να δουλεύει σκληρά και να εκμεταλλεύεται κάθε ευκαιρία που του δίνουν τα εθνικά και τα ευρωπαϊκά προγράμματα». Ο ίδιος δεν αποδέχεται τη δικαιολογία

της έλλειψης πόρων και σημειώνει ότι κάθε δήμαρχος ή κοινοτάρχης μπορεί να κάνει έργα, με κέφι και μεράκι, χωρίς κομματικές φιλοδοξίες, με σωστούς συνεργάτες και καλή γραμματειακή υποστήριξη.

Ο κ. Τσουκαλάς εργαζόταν ως επιθεωρητής της ΔΕΗ στην Αθήνα. Εγκατέλειψε όμως την Αθήνα για να γυρίσει στο χωριό του. Εξελέγη πρόεδρος της Κοινότητας και ξεκίνησε τις προσπάθειες για την ανάπτυξη του. «Αρχικά έγινε η εσωτερική οδοποιία, το δίκτυο ύδρευσης, η προμήθεια αποχιονιστικών μηχανημάτων, και η δημιουργία κτηνοτροφικών πάρκων έξω από το χωριό καθώς η πλειοψηφία του πληθυσμού ασχολείται με την κτηνοτροφία και μάλιστα την παραγωγή βιολογικών κτηνοτροφικών προϊόντων. Κρίσιμο όμως σημείο για την ανάπτυξη του τόπου αποτέλεσε το συνέδριο που πραγματοποιήσαμε. Σε αυτό συμμετείχαν καθηγητές και ειδικοί από διαφορετικούς χώρους οι οποίοι διατύπωσαν προτάσεις για το μέλλον της Ανάβρας» σημειώνει χαρακτηριστικά.

Υπάρχουν σχέδια και για περαιτέρω ανάπτυξη τα οποία περιλαμβάνουν δημιουργία μικρού υδροηλεκτρικού έργου, που θα λειτουργεί τις περιόδους εκείνες που υπάρχει πλεόνασμα νερού, υποδομές τηλεθέρμανσης με καύσιμη ύλη βιομάζα, αναστήλωση γεφυριών και εκκλησιών, λειτουργία λαογραφικού μουσείου κτηνοτροφικής ζωής και δημιουργία τυποποιητηρίων κτηνοτροφικών προϊόντων κ.α.

Σύμφωνα όμως με τον «Καλλικράτη» η πρότυπη αυτή κοινότητα θα ενταχτεί σε ένα ασφυκτικό δήμο που συμπεριλαμβάνει περιοχές πολύ μακρινές από την κοινότητα, οπότε αναμένονται δυσάρεστες εξελίξεις.

Κλείνοντας θα μπορούσαμε να πούμε, ότι η άποψη «τίποτα δεν γίνεται, τίποτα δεν μπορεί ν'αλλάξει», που συχνά – πυκνά ακούγεται, στην περίπτωση της Ανάβρας δεν ισχύει και έτσι τίθεται ένα ερώτημα : Μπορούμε να κάνουμε την Καλοσκοπή από τόπο παραθεριστικής κατοικίας, ΧΩΡΙΟ με την πραγματική σημασία της λέξης ; Η Καλοσκοπή, όπως και η Ανάβρα, μπορεί τα μειονεκτήματά της να τα κάνει πλεονεκτήματα, αρκεί να το πιστεύουμε και να προσπαθήσουμε γι' αυτό.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΝΕΩΝ

Τα παρακάτω αναφερόμενα παιδιά με καταγωγή από την Καλοσκοπή, πέτυχαν σε ΑΕΙ και ΤΕΙ.

Παναγ. Κυριακόπουλος (εγγονός Πην. Ν. Κυριαζή) στο Πολυτεχνείο Βόλου.

Αναστασία Καλογήρου του Ιωάννου. Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης Τμήμα Ψυχολογίας

Κατερίνα Νταλάκα του Θεοφ. Γεωπονική Αθηνών.

Κατερίνα Ράπη του Ιωάν. Νομική Αθηνών.

Μαρίνα Χαμηλού του Ευθ. Παν/μιο Πατρών Τμήμα Μαθηματικών.

Λουκάς Κουμπούρης του Γεωργίου, Πάντειο Αθηνών Τμήμα Κοινων. Ανθρωπολογίας.

Μιχάλης Κατσούρης γιος της Αναστασίας Ραπτοπούλου, Παν. Αιγαίου

Γρηγόρης Βουζούκης (γιος Αθην. Β. Βασιλείου) ΤΕΙ Λαμίας, Τμήμα Ηλεκτρολόγων.

Ναυσικά Λημναίου (εγγονή Ιω. Θ. Χαμηλού) ΤΕΙ Χαλκίδας Δ/ση Επιχειρήσεων.

Πλατανιάς Αλεξ. του Γεωργίου. Γεωπονική Παν/μίου, Τμήμα Γεωλογίας.

Μπράβο στα παιδιά. Ενημερώστε μας αν υπάρχουν κι άλλα παιδιά από τον τόπο μας με επιτυχίες.

ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΡΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΛΥΜΒΗΣΗ!

Νικολέτα Κυριακοπούλου (εγγονή Πηνελ. Κυριαζή), η οποία σε ηλικία μόλις 16 ετών είναι πρωταθλήτρια στην κολύμβηση (και Βαλκανιονίκης). Η Νικολέτα ανήκει στο Γυμναστικό Σύλλογο Περιστερίου και ασχολείται με το άθλημα από τριών ετών. Νικολέττα συγχαρητήρια!

ΝΕΟΣ ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ

Ο **Κάλλης Ιωάννης** του Βασιλείου πήρε με άριστα το πτυχίο του από το Πάντειο Πανεπιστήμιο τελειώνοντας την σχολή της Κοινωνικής Ανθρωπολογίας.

Καλή σταδιοδρομία Γιάννη και πάντα επιτυχίες.

ΠΡΟΣΕΛΗΦΗ ΩΣ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΡΙΑ

Η **Μαρία Τσιριμώνα**, κόρη του Κωνσταντίνου και της Ευαγγελίας Χαμηλού, εγγονή του Βασίλη και της Κωνσταντίας. Τελείωσε με πολύ καλές επιδόσεις την Παιδαγωγική Ακαδημία Βόλου και τοποθετήθηκε ως αναπληρώτρια στο Δημοτικό Σχολείο Βιλλίων. Μπράβο Μαρία και σου ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

ΑΞΙΑ Η ΠΡΟΑΓΩΓΗ

Η **Βασιλική Φίκα** σύζυγος Θεοδώρου Σαρίδη (κόρη της Ελένης Καρατσώλη) και μητέρα δύο παιδιών, είχε προσληφθεί ύστερα από διαγωνισμό στο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο.

Κατά τη διάρκεια της περισσότερο από είκοσι

χρόνια υπηρεσίας της σε διάφορα υποκαταστήματα της Θεσσαλονίκης έδειξε μεγάλο ενδιαφέρον για τα θέματα της δουλειάς της, αποκτώντας πλούσια εμπειρία και γνώσεις γύρω από το αντικείμενό της.

Η υπηρεσία εξετίμησε την εργατικότητα της καθώς και το ήθος της και πρόσφατα την τοποθέτησε διευθύντρια σε κεντρικό κατάστημα της Θεσσαλονίκης.

Ευχόμαστε να έχει λαμπρή σταδιοδρομία και είμαστε σίγουροι γι' αυτό γιατί πραγματικά της αξίζει.

Όσο για τους συμπολίτες μας στη Θεσσαλονίκη μπορούν να επικοινωνήσουν μαζί της στο τηλέφωνο 2310 623047.

ΟΙ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ

Οι καλλιέργειες γεωργικών προϊόντων που έκανε το περασμένο καλοκαίρι ο **Βασίλης Σάλαϊ** απέδωσαν άριστα αποτελέσματα. Ο πολυτάλαντος μετανάστης δραστηριοποιήθηκε και σ' αυτό το αντικείμενο που φαίνεται να το γνωρίζει καλά.

Οι πατάτες, τα φασόλια, οι ντομάτες κ.λπ. στα γόνιμα εδάφη της Καλοσκοπίτικης γης μπορούν να αποτελέσουν πηγή εισοδήματος. Έτσι ο Βασίλης είδε τους κόπους του να μετουσιώνονται σε προϊόν καλής ποιότητας και η φήμη του μπορεί να ταξιδέψει κι έξω από τα όρια του χωριού μας.

Ο Βασίλης, ο Λάμπρος και ο Γιάννης σακιάζουν τις πατάτες. Φωτό από το αρχείο του Λ. Αχλαδά.

Την ερχόμενη άνοιξη ετοιμάζεται να καλλιεργήσει περισσότερα στρέμματα και με περισσότερες ποικιλίες στο πλάτωμα της Βριτσούλας.

Συγχαρητήρια Βασίλη. Απέδειξες ότι το προϊόν «Κουκουβίστα» μετράει πολύ στην αγορά. Ευχόμαστε το έργο σου να βρει κι άλλους μιμητές.

ΔΙΑΓΡΑΜΜΙΣΗ ΔΡΟΜΩΝ

Συnergieio της Νομαρχίας μας χάραξε μια άσπρη γραμμή στη μέση της επιφάνειας των δρόμων Ζαγγανά - Καστέλλι, Γενέση-Καλοσκοπή, Καλοσκοπή-Κάνιανη. Το έργο κρίθηκε απαραίτητο γιατί διευκολύνει την κυκλοφορία των διερχομένων αυτοκινήτων, κυρίως σε περιόδους που επικρατεί πυκνή ομίχλη και η ορατότητα είναι περιορισμένη.

Αξίζει έπαινος στις υπηρεσίες της Νομαρχίας μας για αυτή τους την ενέργεια. Σωστό όμως θα ήταν να έβλεπαν ότι ο δρόμος στη **Στενή** έχει λακκούβες και ρωγμές που και αυτές χρειάζεται να διορθωθούν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΑΡΑΚΟΣ

Εκτός από τον αντιπλοίαρχο Παναγιώτη Δημητρίου Παπαγεωργίου, υπαπιστή στην υπηρεσία του Προέδρου της Δημοκρατίας, όπως είχαμε γράψει στο 149 φύλλο της εφημερίδας μας, το Πολεμικό μας Ναυτικό τιμά και ο Νικόλαος Μπαράκος.

Ο Νίκος έχει αποφοιτήσει από τη Σχολή Ναυτικών Δοκιμών το 1989 ως σημαιοφόρος Μηχανικός πολεμ. Ναυτικού. Υπηρέτησε από τότε σε διάφορους τύπους πολεμικών πλοίων ως αξωματικός.

Τον Ιούλιο του 2009 τοποθετήθηκε στο Ναυτικό Στρατηγείο της Νάπολης στην Ιταλία, για τρία χρόνια. Μαζί του είναι και η σύζυγός του Λίνα καθώς και τα παιδιά του Κωνσταντίνος και Χριστίνα. Πρόκειται για έναν εξαιρετικό συμπολίτη μας, που όσοι τον γνωρίζουν έχουν μόνο καλά λόγια γι' αυτόν. Πραγματικό διαμάντι. Τόσο ο ίδιος όσο και η οικογένειά του είναι λάτρεις του χωριού μας.

Περιμένουμε την επιστροφή του από την Ιταλία να μας προσφέρει τις πολύτιμες υπηρεσίες του στο Δ.Σ. του Συνδέσμου μας.

Σήμερα ο Νίκος έχει το βαθμό του αντιπλοίαρχου και του ευχόμαστε «και εις ανώτερα!».

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ

(Αναδημοσίευση από την Εφημερίδα *Αγιοθymiώτικα Νέα*, τεύχος 77/2010)

Από την 1η Ιανουαρίου 1999, με την εφαρμογή του «Καποδίστρια», η Αγία Ευθυμία έπαυσε να λειτουργεί ως Κοινότητα και εντάχθηκε στον διευρυμένο Δήμο Άμφισσας.

Σύμφωνα με το νέο σχέδιο «Καλλικράτης», το χωριό μας, ως Τοπικό Διαμέρισμα του Δήμου Άμφισσας, εντάσσεται στο νέο Δήμο Δελφών που θα έχει ως πρωτεύουσα την Άμφισσα. Ο νέος Δήμος θα προέλθει από τη συγχώνευση των Δήμων Άμφισσας, Γαλαξιδίου, Γραβιάς, Δελφών, Δεσφίνας, Ιτέας, Καλλιέων και Παρνασσού. Δηλαδή το μεγαλύτερο τμήμα του Νομού με όλα τα τοπικά αστικά κέντρα.

Μέχρι σήμερα ως χωριό είχαμε πολλά παράπονα ως προς την αντιμετώπιση που είχαμε από τον Δήμο Άμφισσας αν και είμαστε το μεγαλύτερο Τοπικό Διαμέρισμα αυτού. Αντιλαμβάνεστε ποια θα είναι η αντιμετώπισή μας, στα πλαίσια του νέου Δήμου, όταν ο κάθε Δήμαρχος θα έχει να ικανοποιήσει πρώτα τις πόλεις και τα μεγαλύτερα χωριά όπως η Άμφισσα, η Ιτέα, οι Δελφοί, η Δεσφίνα, το Γαλαξίδι, η Κίρρα, ο Πολύδροσος, η Γραβιά, το Χρισσό. Αναρωτιόμαστε θα περισσεύει τίποτα και για μας;

Μπροστά στα νέα δεδομένα που δημιουργούνται οφείλουμε ως χωριό να προετοιμαστούμε κατάλληλα ώστε η φωνή μας να είναι δυνατή και διεκδικητική. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί αν υπάρχει συναντίληψη και κοινή δράση. Ως όχημα πρέπει να χρησιμοποιήσουμε τους υπάρχοντες συλλόγους. Από τη μια τον Σύλλογο Αγιοευθυμιωτών που, με όργανό του τα ΑΓΙΑΘΥΜΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ, μπορεί να πετύχει πολλά κι από την άλλη τον Τοπικό Σύλλογο, το Μυωνικό Πολιτιστικό Κέντρο, που πρέπει να δραστηριοποιηθεί ξανά και να αναλάβει πρωτοβουλίες. Δόξα τω Θεώ, τα τελευταία χρόνια υπάρχουν αρκετές νέες οικογένειες στο χωριό, αλλά και μεμονωμένοι νέοι άνθρωποι, που μπορούν να δημιουργήσουν ένα Σύλλογο υπόδειγμα για το Νομό. Έχουμε συζητήσει κατά μόνας με αρκετούς συγχωριανούς μας κι έχουμε διαπιστώ-

σει το έντονο ενδιαφέρον τους για τον τόπο μας. Πολλές και καλές ιδέες υπάρχουν αλλά σκοντάφτουν στο ότι δεν υπάρχει ένας φορέας να τις αξιολογήσει και να τις υλοποιήσει.

Αγαπητοί συγχωριανοί, κανένας μόνος του δεν μπορεί να κάνει τίποτα. Δύο μπορούν να κάνουν αρκετά. Περισσότεροι μπορούν να κάνουν θαύματα. Ενώστε τις δυνάμεις σας, ενώστε τις ιδέες σας κάτω από την «ομπρέλα» του Μυωνικού Πολιτιστικού Κέντρου. Αυτά που μας χωρίζουν είναι ελάχιστα, μηδαμινά και εφήμερα. Αντίθετα αυτό που μας ενώνει, η αγάπη μας και το ενδιαφέρον μας για την Αγία Ευθυμία, είναι το μεγαλύτερο και το πιο σημαντικό.

Κάτω από τις νέες συνθήκες που δημιουργούνται θα επιβιώσουν τα χωριά που θα έχουν δυνατή φωνή, δηλαδή δυνατούς Συλλόγους. Ο Σύλλογος Αγιοευθυμιωτών αισθάνεται και είναι δυνατός κι ασφαλώς, με τη δική σας βοήθεια, μπορεί να γίνει δυνατότερος. Εμπρός, να δυναμώσουμε και τον Τοπικό Σύλλογο, το Μυωνικό Πολιτιστικό Κέντρο. Αυτές οι ώρες είναι για εκείνους που ανοίγουν δρόμους. Ζητούνται άνθρωποι να αναλάβουν πρωτοβουλίες. Η Αγία Ευθυμία μάς έχει ανάγκη όλους, μονιασμένους με αγάπη και ενδιαφέρον γι' αυτή.

Σπύρος Ευστ. Κυριάκης

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Ο Σταύρος Μαρκάτος (γαμπρός του Κώστα Φ. Βλάχου) είναι σήμερα αντινομάρχης στον Πειραιά και στις προσεχείς δημοτικές εκλογές συμμετέχει ως υποψήφιος Δημοτικός Σύμβουλος Πειραιά με τον συνδυασμό του Γιάννη Μίχα.

Καλή επιτυχία Σταύρο.

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

«Ο Τρυποφράκτης» του Νίκου Δανιήλ

Χρόνια αλώνιζε στο νου και στη σκέψη να γράψει όσα έζησε και ό,τι είδε η παιδική ψυχή του Νίκου Δανιήλ στην Κουκουβίστα.

Το 1998 τα κατάφερε. Η ζωή του πέρασε στα προσωπικά του χειρόγραφα, ταξινομημένη, απλή, μεστή, γραμμένη στη γνήσια Ρουμελιώτικη διάλεκτο.

Όμως η φωτιά στον Ωρωπό, το καλοκαίρι μαζί με το σπίτι του έκαψε και τα χειρόγραφα.

Όλες του οι σελίδες, όλη του η “προκοπή” έγιναν στάχτη μαζί με την ψυχή του.

Μετά από ένα χρονικό διάστημα, ο Νίκος Δανιήλ αναγεννήθηκε από τις στάχτες της, τόλμησε, επιχείρησε πάλι με αγάπη το επίπονο έργο να συγκεντρώσει τις σκέψεις του, τις εικόνες της ζωής του.

Ανασκουμπώθηκε, οπλίστηκε με υπομονή και θέληση και μας έδωσε το θαυμάσιο αυτό βιβλίο, ίσως καλύτερο, πιο δομημένο, οργανωμένο και πιο συναισθηματικό.

Στόχος του ήταν “η διατήρηση της μνήμης από τη ζωή και την ιστορία ενός τόσο όμορφου χωριού”. Ο τίτλος του βιβλίου δεμένος επιτυχημένα με την προσωπική του ζωή έδωσε μαζί με την αναπαράσταση του μύλου και την εικόνα του πουλιού, την περιέργεια και την ιδιαιτερότητα στον αναγνώστη. Τρυποφράκτης ήταν το παρατσούκλι του Νίκου Δανιήλ ή μάλλον το χαϊδευτικό του από τον ίδιο του τον πατέρα. Μέσα στα έξι κεφάλαια του βιβλίου κατάφερε, με το πλούσιο ταλέντο του, την ιδιαίτερη απλότητα και σαφήνεια του λόγου του, να μας δώσει μοναδικά δείγματα εικόνων του χωριού, δείγματα γραφής ενός υπερευαίσθητου Πατριώτη, που έζησε και αγάπησε το χωριό του, που υπέφερε από τον εκπατρισμό, τον ξεριζωμό γιατί η Κουκουβίστα αποτελούσε χώρο για το δραματικό θέατρο του Εμφυλίου.

Έζησε την περιπέτεια της νεότερης Ελληνικής Ιστορίας, έζησε τραγικές στιγμές στο θέατρο του παραλόγου, όταν η Κουκουβίστα βογγούσε από το “συνωστισμό” των ανταρτών και του εθνικού στρατού με μεγάλες απώλειες για την οικογένεια του και ανεξίτηλα τραύματα στην ψυχή του.

Έζησε την προσφυγιά στα μπαμπακοχώρια της Λαμίας εξαιτίας “του λεγόμενου Συμμοριτοπόλεμου” όπου η ζωή τους κρεμόταν από την ευσπλα-

χνία των άλλων, όπου η κάθε στιγμή, η κάθε μέρα δεν είχε καμιά σχέση με τη ζωή στην Κουκουβίστα και με το “Κεφαλόβρυσσο” ούτε με τον αέρα που ανέπνεε από τις ρεματιές και τις βουνοπλαγιές της.

Με τον επαναπατρισμό, στις αρχές του 1950, ο συγγραφέας αφουγκράστηκε πάλι τη φύση, ένοιωσε γαλήνια την ψυχή του, έπαιξε τα απλά παιχνίδια του χωριού, πήγε σχολείο, πείνασε, ένοιωσε τη νιότη ν’ ανθίζει μέσα του. Ανάσανε τη δική του Άνοιξη και τα μονοπάτια και τα ρέματα του αφήνανε να γράφει την παρουσία του, μαζί με τις πατημασιές των μουλαριών. Έζησε και ένοιωσε τη “δημιουργία” του τόπου του, τη “δημιουργία” των κατοίκων του χωριού του. Ιδιαίτερες ήταν οι εικόνες οικογενειακής θαλπωρής, αγάπης και σχέσεων.

Γονείς, αδέρφια, μύλος, φύση, σχήμα αλληλένδετο χωρίς ρήγματα. Κρίκοι αλυσίδας η οικογένεια, η καθημερινότητα στο μύλο, η ζωή στο μύλο στις τέσσερις εποχές ένωσαν με τη σιπράδα της αγάπης τα μέλη, ζωντάνευαν την πραγματικότητα.

Μοναδική εξαίρεση στις γλαφυρές αφηγήσεις του συγγραφέα ήταν τα αναφερόμενα για το θάνατο του λατρεμένου και αδικοχαμένου πατέρα του. Η τραγική, δολοφονική, χωρίς καμιά δίκη, εκτέλεση του από τιποτένιους ανθρώπους, βγαλμένους από το σκοτάδι μιας ζοφερής εποχής, αυτόκλητους δικαστές της ανθρώπινης ζωής και αξιοπρέπειας, τραμάτισε ανέκλητα την ψυχή του τότε μικρού Νίκου. (Απο τότε για εβδομήντα περίπου χρόνια κραυγά-

ζει το ΓΙΑΤΙ και εναγώνια ψάχνει την ΑΛΗΘΕΙΑ στις μαρτυρίες και στα γεγονότα από ανθρώπους που γνωρίζουν και σιωπούν ή επιλεκτικά τη διαστρεβλώνουν.

Η αναζήτηση της αλήθειας δεν αποσκοπεί στην επούλωση του ανειπώτου πόνου, ούτε σε πάθος εκδίκησης. Είναι μνημόσυνο στον πατέρα του και κυρίως σταθμός για όσους επιχειρήσαν ή επιχειρούν να σκυλεύσουν τη μνήμη του κρυμμένοι στα σκοτεινά εκείνα χρόνια.

Τούτο το πισωγύρισμα του Νίκου είναι χρέος τιμής και έγινε με ήθος και ύφος που χαρακτηρίζουν τον άνδρα).

Μετά το δημοτικό ακολούθησε η “φυγή” στην Αθήνα και η ζωή σ’ ένα δωματιάκι των αδελφών του στην Πλάκα. Η νοσταλγία όμως για το χωριό και η αγάπη του γι’ αυτό τον κρατούσε όρθιο και δυνατό στις περιπέτειες που ακολούθησαν.

Οικογένεια, σπιτία γεμάτα αίσθημα, γραφικά ζωκλήσια, λιθόκτιστες νερομάνες, πέτρινα γεφύρια, ήθη και έθιμα, λαϊκά δρώμενα, δεμένα νοσταλγικά κι ονειρικά καρφωμένα στο νού του, φυλαγμένα στα εσώψυχα του, διαιώνιζαν τη λαχτάρα να γευτεί τη ζωή και να τη ζήσει.

Ο Νίκος Δανιήλ επιδέξιος χειριστής της ντόπιας διαλέκτου, μεθοδικός, σχολαστικός, αντικειμενικός, επιδίωξε και πέτυχε το τέλειο.

Όλες του οι ενότητες αποθησαύρισαν το χωριό εκείνης της εποχής, το δικό του χωριό, που αγωνίστηκε να το κάνει και δικό μας.

Σε όλο το βιβλίο ο συγγραφέας σαγηνευτικά ξενάγησε τον αναγνώστη στις μνήμες των παιδικών του χρόνων, κάλεσε τους συγχωριανούς του να συμπορευτούν στην Κουκουβιστιανή καταγωγή τους και όλοι μαζί αφού ανίχνευσαν τη διαδρομή του μέσα στο χρόνο και στον τόπο, τον ακολούθησαν αβίαστα.

Χαρακτηριστικός ο επίλογος του, το ποίημα του συγγραφέα “Ύμνος στην Κουκουβίστα”, όπου οι έντονες περιγραφές και οι ζωντανές εικόνες συμπλήρωσαν το ζωγραφικό πίνακα του χωριού που έφτιαξε η ψυχή και το πινέλο του συντοπίτη μας Ν. Δανιήλ, απαθανάτισαν στιγμές νοσταλγικές, χαμένες στο χρόνο.

Με τα χρώματα των εικόνων του πίνακα πέρασαν στον αναγνώστη τα μηνύματα της αγάπης για το χωριό και για τη φύση.

Με όλη την αλήθεια του, με το ήθος και το ύφος της προσωπικότητάς του ο “ζωγράφος” Ν. Δανιήλ άφησε αυτόν τον πίνακα μοναδική κληρονομιά στους τωρινούς και στους επόμενους Κουκουβιστιανούς. Έτσι τα μικρά και τα μεγάλα γεγονότα πέρασαν στο πεζούλι της τοπικής ιστορίας για να γίνουν αντικείμενο έρευνας κατοπινών ιστορικών συγγραφέων αυτής της σκοτεινής εποχής.

Ο αναγνώστης στις σελίδες του βιβλίου γεύτηκε ταξίδι εποχών και θεμάτων, ένοιωσε τον παλμό του χωριού, αφουγκράστηκε τα νοήματα του και κράτησε σφικτά στο μυαλό του, τους αδιάψευστους μάρτυρες μιας άλλης ζωής που χάθηκε.

Ο Νίκος Δανιήλ πέρασε το χωριό μας στην αιωνιότητα...

Βασιλεία Κορίθη

Καλοσκοπή, Οκτώβριος 2010

Σημείωση: Από τον κ. Νίκο Δανιήλ δόθηκαν στο Σύλλογο, ως δωρεά, 300 αντίτυπα του βιβλίου του και όλα τα έσοδα από τις πωλήσεις, με διαχειριστή το Σύλλογο, θα διατεθούν για τις ανάγκες του χωριού.

ΓΛΑΣΤΡΕΣ ΚΑΙ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ!

Η Δήμητρα Κιτσοπούλου για να ομορφύνει τον χώρο γύρω από το σπίτι της, που βρίσκεται δίπλα από την βρύση της Μπάρμπεσης, στόλισε τον περιβάλλοντα χώρο με πολλές και όμορφες γλάστρες με λουλούδια. Στη βεράντα η Δήμητρα Κιτσοπούλου, η Παρασκευή Τσίγα και η Ευθυμία Σακαντάρη πίνουν το καφεδάκι τους κι απολαμβάνουν τον όμορφο κήπο.

Τη φωτογραφία έβγαλε ο Κώστας Ι. Χαμηλός.

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΣΤΗ ΓΡΑΒΙΑ ΔΩΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΡΥΟΠΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

Η νεοσύστατη Εταιρεία Δωρικών και Δρυοπικών μελετών οργάνωσε στις 16 Αυγούστου 2010 το πρώτο συνέδριο στη Γραβιά, με συνδιοργανωτές τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Φωκίδας και το Δήμο Γραβιάς. Θέμα του συνεδρίου «Δωρική τετράπολη μητρόπολη Δωριέων»

Μετά το πέρας του Συνεδρίου κοινοποιήθηκε ενημερωτικό Δελτίο το οποίο έχει ως ακολούθως:

Με ιδιαίτερη επιτυχία πραγματοποιήθηκε το πρώτο Συνέδριο της **Εταιρείας Δωρικών και Δρυοπικών Μελετών**, στον ιστορικό Δήμο Γραβιάς, στην περιφέρεια του οποίου έζησαν δημιουργικά, από το βάθος της προϊστορίας, Δρύοπες οι οποίοι ανήκουν στις ρίζες του Ελληνισμού και οι κραταιοί Δωριείς, πρωτοέλληνες του ελληνικού χώρου, που εδώ συγκρότησαν, οργάνωσαν και γαλούχησαν τη Δωρική εθνότητα και εξασφάλισαν φίλους και συμμάχους για την εθνική πορεία τους προς το μέλλον και την προσφορά τους στον εθνικό μας χώρο.

Συνέδριο εθνικό για να δώσουμε φως στην Αρχαία Δωρίδα-Δρυοπίδα, εδώ όπου οι πρωτοέλληνες Δρύοπες και Δωριείς άφησαν πολλές μαρτυρίες από τις δικές τους πολιτιστικές δημιουργίες. Δημιουργίες που τις σκεπάζει το σκοτάδι της σιωπής. Πρωτοέλληνες που συμμετείχαν στην περιπετειώδη εθνική ελληνική πορεία, περίοδο στην οποία εδραιώνεται ο ελληνισμός και οι προικισμένοι πρόγονοί μας επρόκειτο να γίνουν δημιουργοί οικουμενικών πολιτισμών.

Εισηγητές και οι σύνεδροι τόνισαν ότι η εδώ αρχαιολογική έρευνα καθυστέρησε πολύ.

Η εδώ αρχαιολογική έρευνα καλείται να δώσει τεκμηριωμένη απάντηση ότι εδώ δεν έζησαν πρωτόγονοι Δρύοπες και Λιμοδωριείς, αλλά υπερήφανοι πρωτοέλληνες όπως το μαρτυρούν οι πολλές κυκλώπειες οχυρώσεις και τα αρχαιολογικά ευρήματα και θα αποκαλύψει, καθά λέγεται, τον τάφο του βασιλιά των Δωριέων Αιγίμιου, του φωτισμένου αυτού Δωριέα ηγέτη, νομοθέτη και μεταρρυθμιστή που εδώ οδήγησε, οργάνωσε και γαλούχησε τη Δωρική ενότητα και προοπτική.

Εδώ υπάρχει η ελπίδα ανεύρεσης και των τάφων των μυθικών βασιλιάδων των Δρυόπων, Δρύοπα, Θειοδάμαντα, Άμφισσου, Μελενέα, Φύλαντα και Αλλαγόρα, που ηγούντο των Δρυόπων, που θεωρούνται από τους αρχαιότερους πρωτοέλληνες, και ανήκουν στις ρίζες του ελληνισμού.

Οι σύνεδροι τόνισαν το βασικό χρέος διενέργειας, σε σύντομο χρόνο, ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ, σύμφωνα με την πρόταση της ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΔΕΛΦΩΝ στο χώρο της ΔΩΡΙΚΗΣ ΤΕΤΡΑΠΟΛΗΣ.

Όλοι οι σύνεδροι συνεχάρησαν τους ιδρυτές της Εταιρείας και τους οργανωτές του Συνεδρίου και διαβεβαίωσαν τη Διοίκηση της Εταιρείας ότι θα συνδράμουν το εθνικό πατριωτικό της έργο για να αποκαλυφθεί η εδώ ζωή, οι δημιουργίες και η προσφορά στην εθνική κυριαρχία και ταυτότητα, Δωριέων, Δρυόπων και Ηρακλειδών.

Η ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ευχαριστεί, θερμά όλους όσους συνέδραμαν την οργάνωση και διεξαγωγή του Συνεδρίου και τους πολλούς συνέδρους που λάμπρυναν με την παρουσία τους το Συνέδριο.

Άγνωστη Ελλάδα: Οδοιπορικό στους «μη δρόμους» της Στερεάς

Γκιώνα, αλπικό φθινόπωρο!

Σύμφωνα με τη μυθολογία, η Σελήνη πήγαινε να συναντήσει στις πλαγιές της Γκιώνας τον Ενδυμίωνα, γιο της Πύρρας και του Δευκαλίωνα, αφήνοντας τον κόσμο χωρίς φεγγάρι. Έτσι πήρε το όνομά του το Ασέληνον Όρος το ψηλότερο βουνό της Ρούμελης, που ανακαλύπτουμε πεζοπορώντας.

Ανάμεσα στον Παρνασσό, τα Βαρδούσια και την Οίτη, η Γκιώνα, το υψηλότερο βουνό της Στερεάς Ελλάδας (2.510 μέτρα), έχει να δείξει τον δικό της ξεχωριστό χαρακτήρα. Λόγω των καθαρά αλπικών χαρακτηριστικών της, αποτελεί καταφύγιο για χρυσαετούς, γαλαζοκοτούφια, ζαρκάδια, αγριογούρουνα, γυπαετούς και άλλα άγρια ζώα, ενώ στην κατάφυτη πλαγιά της προς το Λιδορίκι συναντάει κανείς αγριολούλουδα, έλατα, κέδρους και αγριοτριανταφυλλιές.

Είναι το λιγότερο τουριστικά ανεπτυγμένο βουνό συγκριτικά με τους «γείτονές» του και είναι ιδιαίτερα αραιοκατοικημένο. Αυτό ίσως κάνει την εξερεύνησή του ελάχιστα πιο απαιτητική, αλλά σίγουρα ενδιαφέρουσα. Σε αυτή την εξόρμηση θα χρειαστείτε βεβαίως έναν καλό οδικό χάρτη, ακόμα και αν διαθέτετε ηλεκτρονικό σύστημα πλοήγησης (GPS), καθώς και έναν τυπικό πεζοπορικό εξοπλισμό, για να εξερευνήσετε από κοντά τις όμορφες εκπλήξεις του Ασέληνου Όρους.

ΣΤΑΣΗ ΠΡΩΤΗ: ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ

Φτάνοντας στην πλατεία του γραφικού χωριού του νομού Φωκίδας, μπορεί κανείς να αντιληφθεί αμέσως το λόγο που τον έφερε ως εδώ. Φρέσκος δροσερός αέρας, με την ανεπαίσθητη μυρωδιά του καυσόξυλου να σου γαργαλάει τα ρουθούνια,

ενώ μια πανδαισία χρωμάτων φανερώνεται όπου και να κοιτάξεις. Πολύς κόσμος προτιμά το βουνό αποκλειστικά το χειμώνα, αλλά το φθινόπωρο είναι κάτι το τελείως ξεχωριστό. Τα πλατύφυλλα δέντρα κρατούν για τελευταίες εβδομάδες τα φύλλα τους πριν από τον ερχομό του χειμώνα και μια απέραντη παλέτα αποχρώσεων του καφέ και του πράσινου πλημμυρίζει το τοπίο. Μια τυπική καθημερινή ημέρα στο κέντρο αυτού του μικρού χωριού είναι συνήθως ήσυχη, αλλά κάνοντας μια βόλτα γύρω από την πλατεία του, μπορεί κανείς να διαπιστώσει ότι η Καλοσκοπή έχει έντονες μνήμες από την πολυτάραχη ιστορία της σύγχρονης Ελλάδας.

Ενα μνημείο του Α΄ Παγκόσμιου Πολέμου, μια προτομή του Αρη Βελουχιώτη και ακριβώς δίπλα το Λαογραφικό Μουσείο, χτισμένο από τον βασιλιά Παύλο. Το 1944 το χωριό καταστράφηκε δύο φορές από τους Γερμανούς. Η έντονη ιστορική «δραστηριότητα» της περιοχής είχε ως αποτέλεσμα τη σχεδόν καθολική μετανάστευση των κατοίκων της προς την Αθήνα ή το εξωτερικό (κυρίως Αμερική και Αυστραλία) κάπου στη δεκαετία του '50. Τώρα, το χειμώνα παραμένουν λιγосτοί κάτοικοι (το δημοτικό σχολείο έκλεισε λόγω έλλειψης μαθητών το 1987), ενώ το καλοκαίρι, και κυρίως τον Αύγουστο, κατακλύζεται ξανά από κόσμο. Το Λαογραφικό Μουσείο δεσπόζει στο κέ-

ντρο του χωριού και μια σύντομη περιήγηση μπορεί εύκολα να σας μεταφέρει εικόνες από την εποχή που η Καλοσκοπή έσφυζε από δραστηριότητα. Τους καλοκαιρινούς μήνες είναι ανοικτό καθημερινά, αλλά τον υπόλοιπο χρόνο πρέπει να κάνετε ένα τηλέφωνο (κ. Γιούλα Κυριαζή, Τ/22650-61.251) για να έρθουν να σας ανοίξουν.

Στην Καλοσκοπή μπορείτε επίσης να ενημερωθείτε και για την «Κίνηση για τη Σωτηρία της Γκιώνας», μια συλλογική δράση κατοίκων (και όχι μόνο) των γύρω χωριών που αντιτίθενται στην επικείμενη επέκταση των λατομείων βωξίτη στην περιοχή. Ήδη από τη διαδρομή μέχρι το χωριό είναι εύκολο να διαπιστώσετε πως κάποια μέρη του βουνού... λείπουν κυριολεκτικά! Σε όλη την περιοχή υπάρχει μια ένταση γύρω από το θέμα, το οποίο έχει πάρει το δρόμο των δικαστηρίων και αναμένονται εξελίξεις σύντομα, καθώς η Κίνηση έχει κάνει αίτηση ακύρωσης της απόφασης της επέκτασης στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Η Καλοσκοπή λόγω θέσης αποτελεί το καταλληλότερο σημείο για ποικίλες πεζοπορίες και αναβάσεις όλων των επιπέδων, από απλούς περιπάτους μέχρι απαιτητικές αναβάσεις:

Από Κακοτράχη μέχρι Κεφαλόβρυσος: Υπέροχη διαδρομή περίπου 2 χιλιομέτρων μέσα σε πυκνή βλάστηση.

Από Τσιρωναίικα μέχρι Αη Νικόλα: Η διαδρομή ξεκινάει από το τέλος του χωριού στη γειτονιά Καλοθανασαίικα. Συνεχίζει περνώντας από το πέτρινο γεφύρι και μετά μια ομαλή πορεία 40 λεπτών φτάνει στον Αη Νικόλα. Σε αυτή την τοποθεσία βρίσκονταν οι αμπελώνες των Καλοσκοπιτών, όπου, σύμφωνα με την παράδοση, κάθε χρόνο την ημέρα των Φώτων έθαβε κάθε οικογένεια στο αμπέλι της ένα μπουκάλι με αγιασμό για καλή σοδειά.

Από το Στρογγυλό ως το Μέγα Ρέμα και το χάνι Ζαγκανά: Μια όμορφη και ομαλή διαδρομή περίπου μισής ώρας μέχρι το παλιό πέτρινο γεφύρι στο Μέγα Ρέμα. Από εκεί ξεκινάει το μονοπάτι για το χάνι του Ζαγκανά. Το δεύτερο αυτό κομμάτι της διαδρομής είναι γύρω στα 45 λεπτά και θέλει λίγη προσοχή παραπάνω, καθώς σε κάποια σημεία το μονοπάτι χάνεται.

- Από Καλοσκοπή μέχρι την κορυφή Πυραμίδα (2.510 μ.): Η Καλοσκοπή αποτελεί το κλασικότερο σημείο ανάβασης της Γκιώνας. Είναι μια μεγάλη σε μήκος διαδρομή, που μπορεί να γίνει ανάλογα με τις αντοχές σε μία ή και δύο μέρες.

Η διαδρομή είναι σχετικά ομαλή -μέτριας δυσκολίας- και δεν απαιτείται κάποιος ιδιαίτερος εξοπλισμός (σχοινιά, πιολέ, μποντριέ κ.λπ.), εκτός από ένα καλό ζευγάρι ορειβατικά παπούτσια. Ωστόσο, χρειάζεται κάποια σχετική εμπειρία στην ανάγνωση χάρτη, γιατί το πυκνό δίκτυο χωματόδρομων (έχουν φτιαχτεί για να εξυπηρετήσουν τα λατομεία βωξίτη) μπορεί πολύ εύκολα να σας μπερδέψει και να καταλήξετε χαμένοι κάπου μεταξύ Οίτης και Παρνασσού! Το πρώτο κομμάτι της διαδρομής ως την τοποθεσία Μνήματα μπορεί να επιταχυνθεί, καθώς είναι όλο πάνω στον δασικό δρόμο και μπορείτε να το κάνετε με το αυτοκίνητο. Εναλλακτικά, θα σας πάρει περίπου μιάμιση ώρα για να φτάσετε ως εκεί με τα πόδια. Στη συνέχεια ακολουθείτε το καλά χαραγμένο μονοπάτι μέχρι το οροπέδιο της Βαθιάς Λάκκας στη βάση της κορυφής.

Αυτό το κομμάτι ξεκινάει με ένα απότομο ανέβασμα της πλαγιάς της Πλατυβούνας και συνεχίζει ανηφορίζοντας τη ράχη μέχρι τη Βαθιά Λάκκα. Η διαδρομή είναι μία - μιάμιση ώρα και πολλές φορές το μονοπάτι διασχίζεται από τους χωματόδρομους των λατομείων. Θέλει ιδιαίτερη προσοχή για να ξαναβρίσκετε τη συνέχειά του. Στο οροπέδιο υπάρχει νερό και μπορεί να αποτελέσει κατάλληλο σημείο για κατασκήνωση. Από εκεί για να φτάσετε ως την κορυφή ακολουθείτε το μονοπάτι που βγάζει ως το διάσελο Πλατυβούνας - Πυραμίδας και σε περίπου 50' έχετε μπροστά σας το ανέβασμα της ράχης της Πυραμίδας. Είναι ένα ομαλό, αλλά μεγάλο σε μήκος ανέβασμα που θα σας πάρει μία με μιάμιση ώρα. Στο τέλος, όμως, θα σας ανταμείψει με μια μοναδική θέα από την υψηλότερη κορυφή της Ρούμελης!

(Από την Εφημερίδα «Καθημερινή»)

Ιωάννης Αλεξ. Χασιακός (Παπαπέτρος) (Ιερομόναχος, 1880-1936)

Από το βιβλίο του δάσκαλου Γεωργίου Χασιακού,
«Πνευματική Καλοσκοπή»

Ο Παπαπέτρος Χασιακός
σε ηλικία 40 ετών

Ο Ιωάννης Αλεξ. Χασιακός γεννήθηκε στην Κουκουβίστα. Από έφηβος πήγε στο Άγιον Όρος να μονάσει. Ως Μοναχός πήρε το όνομα «Πέτρος». Υπήρξε μελετητής των ιερών βιβλίων και για τη φιλομάθειά του αυτή τον χειροτόνησαν

Ιερομόναχο. Δεν ήταν ένας απλός μοναχός, αλλά είχε τα δικαιώματα του ιερέα και τελούσε τη Θεία Λειτουργία και τα άλλα Μυστήρια της Εκκλησίας. Ο Παπαπέτρος διακρινόταν επίσης, για τις καλλιτεχνικές του δεξιότητες. Έγινε ένας από τους καλύτερους αγιογράφους.

Μαθήτευσε στον Αγιογραφικό Οίκο της Νέας Σκήτης του Αγίου Όρους. Εννιά εικόνες, που σώζονται στον Άγιο Γεώργιο Καλοσκοπής, είναι έργα δικά του. Κάθε μια απ' αυτές τις εικόνες γράφει στην κάτω δεξιά γωνία «Έργον του εκ Κουκουβίστης Ιερομονάχου Πέτρου Αλ. Χασιακού - Άγιον Όρος - Νέα Σκήτη - 1933». Ο Παπαπέτρος δεν ήταν από τους Μοναχούς, που απομονώνονται για όλη τους τη ζωή στο Μοναστήρι. Ήταν άνθρωπος κοινωνικός. Συχνά

ερχόταν στο χωριό, κυρίως το Πάσχα, για να γιορτάσει την Ανάσταση με τ' αδέρφια του - ιδιαίτερα αγαπούσε τον πατέρα μου. Η πίστη του δεν επηρεαζόταν από την επικοινωνία του με τον έξω από το Μοναστήρι κόσμο. Αντίθετα πίστευε, ότι δυναμώνει την πίστη των λαϊκών με τις συχνές επισκέψεις του. Άλλοι, που γίνονταν Μοναχοί στο Άγιο Όρος, όχι μόνο δεν επικοινωνούσαν με τους λαϊκούς, αλλά ούτε και αλληλογραφία με τους γονείς τους και τ' αδέρφια τους δεν είχαν.

Ένας τέτοιος Μοναχός ήταν ο Θεόφιλος (Θωμάς Π. Καψής, αδερφός της μάνας μου), που έζησε στο Άγιον Όρος ως τα βαθιά του γεράματα (πέθανε το 1975), χωρίς να απομακρυνθεί ποτέ από εκεί και χωρίς ποτέ να αλληλογραφήσει. Τον επισκέφτηκα το 1967 στο μοναστήρι Μεγίστη Λαύρα, όταν από τον Ζαχαρία Κόλια (Γεν. Δ/ντή Χωροφυλακής Κεντρικής Μακεδονίας) έμαθα ότι βρίσκεται εκεί.

Ο Παπαπέτρος αρκετές φορές τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στην εκκλησία του χωριού, όταν τύχαινε να μην υπάρχει παπάς στο χωριό (1820-1923).

Πέθανε πολύ νέος (56 χρονών) και το αγιογραφικό του έργο το συνέχισαν άλλοι μοναχοί, σύγχρονοί του αγιογράφοι ή και μαθητές του.

Στο πρόσωπο του Παπαπέτρου διέκρινε κανένας μια πραότητα και μια γλυκύτητα θεϊκή, όπως ταιριάζει σ' έναν αντιπρόσωπο του Θεού.

Στο Άγιον Όρος υπήρξαν και δυο ακόμα Κουκουβιστιανοί Μοναχοί: Ο Σταμάτης Χρηστίδης, αδερφός του Δημήτρη Χρηστίδη (Καμπέτσου), που είχε παντρευτεί κι έχασε την οικογένειά του. Σαν έμεινε μόνος του, έφυγε στο Άγιον Όρος, για να μονάσει. Ο άλλος Μοναχός ήταν ο Γιώργος Αχλαδάς (αδερφός του Χαράλαμπου Αχλαδά, κι ο οποίος έλαβε το όνομα «Παΐσιος».

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΑΣ ΞΕΧΝΟΥΝ

Οι αριθμοί προ των ονομάτων αντιστοιχούν στους αριθμούς των αποδείξεων.

681	Πριόβολος Κώστας του Γεωργ. στη μνήμη των γονέων του Γεωργίου και Εθυμίας	50
707	Αδάμ Ελένη (Λειβαδιά)	20
708	Τζαβαλάς Χρήστος	10
709	Χαραλάμπους Γεώργιος	10
710	Δρόλιας Γιώργος	40
711	Χασιακού Φρόσω στη μνήμη του συζύγου της Γρηγορίου και των αδελφών του	50
712	Χασιακού Νάσα στη μνήμη του συζύγου της Νικολάου και των αδελφών του	50
713	Παπανικολάου Παναγιώτης (Λειβαδιά)	40
714	Χριστοδούλου Μαρία στη μνήμη του συζύγου της Παναγιώτη και των γονέων	30
715	Κοτσίφη Γεωργίου	20
716	Οικ. Λάμπρου & Ντίνας Αχλαδά στη μνήμη των Αγγέλου & Αλέκου Δημάκου	50
717	Παπά - Αχλαδά Μαρία (Αυστραλία) στη μνήμη του συζύγου της & των γονέων της	20
718	Αχλαδά Νικόλαος (Λαμία)	20
719	Κόλλια Πίτσα	20
720	Δανιήλ Μαργαρίτης του Ιωάννη	20
721	Δανιήλ Ιωάννης του Μαργαρίτη	20
722	Λεβέντη Καίτη (Θεσ/κη) μνήμη των γονέων της & αδελφού της Δήμου Μπουκουβάλα	50
723	Παπανικολάου Χρυσούλα (Γερμανία) στη μνήμη του συζύγου της Θεοχάρη	50
724	Αφοί Ιωάννης & Παναγιώτης Παπανικολάου στη μνήμη του πατέρα τους Θεοχάρη	50
725	Μαλιβίτσης Νικόλαος του Γ.	10
726	Αυγερινού Νικολίτσα του Κ.	50
727	Μπουκουβάλας Απόστολος	20
728	Μοσχονησιώτη Ιωάννα του Ιωάν. στη μνήμη του πατέρα της Ιωάννη & των παππούδων της	20
729	Δανιήλ Ιωάννης του Κων/νου	50
730	Δανιήλ Δήμητρα στη μνήμη του συζύγου της Γεωργίου	20
731	Κάλλης Γιάννης του Κωνσταντίνου	20
732	Μπουκουβάλας Ευθύμιος του Γεωργίου	20
733	Μαλιβίτσης Δήμος του Αθανασ. (Θεσ/νίκη)	20
734	Μοσχονησιώτη Ντίνα	20
735	Φέξης Γιάννης	20
736	Κωστούρος Χαράλαμπος του Παναγιώτη (Κόμμα, Λαμία)	10
737	Οικ. Τούμπα Αθανασίου στη μνήμη των αγαπημένων τους φίλων Γιώργου και Αλέκου Πλατανιά	50
738	Ζούργου-Δήμου Βασιλική στη μνήμη των γονέων τους & της πεθεράς της	50
739	Πριοβόλου Αικατερίνη Γ.	20
740	Τσολάνα - Δανιήλ Γεωργία	50
741	Αυγερινού Κατερίνα του Κων/νου	20
742	Ζούργος Αθανάσιος του Αλεξ.	20
743	Χαμηλού Ανθούλα στη μνήμη του συζύγου της Ευθυμίου	50
744	Δανιήλ Δημήτρης του Βασιλείου	20
745	Αλεξίου Βάγια στη μνήμη Ζαχ. Ραπτόπουλου & Βασιλικής Τούμπα (Θεσ/νίκη)	20
746	Αλεξίου - Δεστούνη Αλεξάνδρα (Καναδάς)	30
751	Λευκαδίτου Γεωργία	20
752	Οικ. Χασιακού Γεωργίας στη μνήμη ιερέως Παναγιώτη Χασιακού	50
754	Δανιήλ Βασιλική συζ. Δημ.	20

755	Φίκας Περικλής (Θεσ/νίκη)	50
756	Βασιλείου Βασίλης του Γ.	30
757	Κυριάκης Θανάσης, Καλοσκοπή	20
758	Οικογ. Βασιλικής Λίτσου - Λιάμπου στη μνήμη της μητέρας τους & γιαγιάς τους Αικατερίνης Λίτσου	50
759	Δρογαλά - Τούμπα Σοφία στη μνήμη των γονέων της και της θείας της Βασιλικής Κ. Τούμπα	20
760	Παντελίδου Γεωργία στη μνήμη του συζύγου της Παναγιώτη	20
761	Βλάχου Κατίνα σύζ. Κωνσταντίνου	10
762	Ράπτης Ιωάννης στη μνήμη των παιδιών του, της συζύγου του, του αδερφού του Νικολάου, του Ηρακλή Ραπτόπουλου & Ζαχαρία Ιωάννη Ραπτόπουλου	200
763	Βλάχου Μαρία στη μνήμη του συζύγου της Παναγιώτη Κ. Βλάχου	50
764	Οικογ. Τσιριμώνα Λεμονή & Μαρία στη μνήμη του πατέρα τους & παππού Πλατανιά Γεωργίου	50
765	Κωστούρου Ελένη στη μνήμη Πλατανιά Γεωργίου	20

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΛΑΣΗ ΤΟΥ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΚΗΠΟΥ

753	Φίκα Ελένη (Θεσ/νίκη) για την ανακαίνιση του σχολικού κήπου	50
766	Χαμηλός Κώστας του Γ.	50
767	Κυριαζής Παναγιώτης	100
768	Παλούκης Ευάγγελος	300
769	Καραγιάννη - Κανατά Πόλυ	100
770	Πριοβόλου Κατίνα	50
779	Προσφορά μικρών παιδιών	25

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΖΑΧΑΡΙΑ ΙΩΑΝ. ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΥ

776	Οικογένεια αποβιώσαντος Ζαχαρία Ραπτόπουλου, η σύζυγος Βούλα, τα τέκνα Γιάννης & Αναστασία, τα εγγόνια	500
747	Πριόβολος Γεώργιος & Ιωάννα στη μνήμη Ζαχαρία Ραπτόπουλου	500
748	Ραπτόπουλος Γεώργιος Θεμ. στη μνήμη Ζαχ. Ραπτόπουλου	50
749	Ραπτόπουλος Δήμος στη μνήμη Ζαχ. Ραπτόπουλου	50
750	Κυριαζή Πηνελόπη του Νικ. στη μνήμη Ζαχ. Ραπτόπουλου	50
771	Κόλλια Ανθούλα του Ζαχαρία, στη μνήμη Ζαχαρία Ραπτόπουλου	50
772	Οικογ. Κόλλια Κωσταντίνου του Ζαχ., στη μνήμη Ζαχαρία Ραπτόπουλου	50
773	Οικογ. Ορφανίδου Πέπης, στη μνήμη Ζαχαρία Ραπτόπουλου	50
774	Κατσαρέλη Μαρία (Μαργαρίταινα), στη μνήμη Ζαχαρία Ραπτόπουλου	50
775	Οικ. Ζούγρου Νικηφόρου, στη μνήμη Ζαχαρία Ραπτόπουλου	100
778	Δανιήλ Ρούλα, στη μνήμη Ζαχαρία Ραπτόπουλου	50

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Η κα Έφη Παπαλάιου - Κατσαρέλη, στέλεχος της Νομαρχίας Φωκίδας, αποχώρησε από την υπηρεσία λόγω συνταξιοδότησης.

Ο Σύνδεσμός μας ευχαριστεί δημόσια την κα Έφη, για την αμέριστη βοήθεια που προσέφερε και την συνεργασία που είχαμε όλα αυτά τα χρόνια.

“ Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ ”

Τριμηνιαία Εφημερίδα

Ιδιοκτησία: Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας
“ Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ ”

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο-Εκδότης: Β. Γρηγοροπούλου, Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου)

Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.& φαξ: 210 52.38.158 • www.kaloskopi.gr

Ηλ. Σελιδοποίηση - Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία

ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΒΕΕ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 26 • ΤΗΛ. 5227552

e-mail: atelier1@antoniadis-sa.gr

ΓΚΙΩΝΑ

το ξεκοιλιασμένο βουνό

Ένας οικολογικός παράδεισος της χώρας μας κινδυνεύει να δεχτεί ανεπανόρθωτο πλήγμα από τις εξορύξεις βωξίτη.

Από την Εφημερίδα Free Sunday α.φ. 106/26.9, κείμενα Σπύρου Χριστόπουλου

Θεωρείται το σπανιότερο φυσικό οικοσύστημα της Στερεάς Ελλάδας, αποτελεί έναν από τους δέκα χλωριδικούς παραδείσους της Μεσογείου, ενώ μεγάλο τμήμα της εντάσσεται στο Δίκτυο Natura 2000 λόγω των σπάνιων και προστατευόμενων ειδών που ζουν σε αυτή.

Η Γκιώνα, όμως, ένα από τα ψηλότερα βουνά της χώρας, έχει και έναν άλλο μόνιμο «κάτοικο», τον βωξίτη, η εξόρυξη του οποίου εδώ και περίπου επτά δεκαετίες έχει αλλοιώσει τη φυσιογνωμία της σε τέτοιο βαθμό ώστε να απειλεί να τη μετατρέψει σε σεληνιακό τοπίο. «Η Γκιώνα είναι ένα ξεκοιλιασμένο βουνό. Όλη η περιοχή από τον Ελικώνα και τον Παρνασσό μέχρι την Γκιώνα και την Οίτη είναι βωξιτοφόρα. Απλώς, η Γκιώνα έχει πληγεί ορατά περισσότερο, διότι ήταν το βουνό όπου τα περισσότερα κοιτάσματα βωξίτη ήταν επιφανειακά. Επιφανειακό κοιτάσμα σημαίνει ευκολότερη και οικονομικότερη εκμετάλλευση, άρα και μεγαλύτερο όφελος για την εταιρεία που το εκμεταλλεύεται. Στα υπόλοιπα βουνά οι εκμεταλλεύσεις ήταν κυρίως υπόγειες, ενώ τον Παρνασσό τον έσωσε το κομμάτι της Αράχοβας και του Επτάλοφου, λόγω των τουριστικών δραστηριοτήτων» λέει στην «F.S.» ο Τάσος Αφέντης, μέλος της Κίνησης για τη Σωτηρία της Γκιώνας.

Τα μέλη της Κίνησης, η οποία δραστηριοποιείται από τα τέλη του 2008, υποστηρίζουν πως οι μεταλλευτικές εργασίες για την εξόρυξη βωξίτη επεκτείνονται σε όλο το βουνό, ακόμα και σε προστατευόμενες περιοχές του δικτύου Natura 2000 (πρόσφατα κατατέθηκαν προς έγκριση πέντε αιτήσεις αδειοδότησης για νέες εκμεταλλεύσεις και ερευνητικές γεωτρήσεις κοιτασμάτων βωξίτη σε μια έκταση χιλιάδων στρεμμάτων στη νοτιοανατολική πλευρά του βουνού). Επιπλέον, επισημαίνουν τις απειλές

που δέχονται τόσο τα δάση και τα προστατευόμενα είδη από το εκτεταμένο οδικό δίκτυο προσπέλασης των εξορύξεων και από την απόθεση των στείρων (των υπολειμμάτων της εξόρυξης που δεν περιέχουν κοιτάσμα), όσο και τα επιφανειακά και τα υπόγεια ύδατα της λεκάνης απορροής του Μόρνου και του Βοιωτικού Κηφισού, μέσω των οποίων υδροδοτείται και το Λεκανοπέδιο της Αττικής, από τις εκτενείς εργασίες εξόρυξης. Το μεγάλο αγκάθι είναι –όπως υποστηρίζει η Κίνηση– η ελάχιστη έως ανύπαρκτη αποκατάσταση των υφιστάμενων εκμεταλλεύσεων.

«Εάν στοιχειωδώς υπολογιζόταν το περιβαλλοντικό κόστος, δηλαδή αυτό που θα έπρεπε να ενταχθεί σε ένα επιχειρηματικό σχέδιο για να δώσει όσο είναι δυνατόν αποκαταστημένο το πεδίο μιας εκμετάλλευσης, προφανώς το κοστολόγιο του εξορυσσόμενου μεταλλεύματος θα ήταν πολλές φορές μεγαλύτερο» επισημαίνει ο κ. Αφέντης, αιτιολογώντας την απροθυμία των επιχειρήσεων για περιβαλλοντική συμμόρφωση, την οποία άλλωστε ενισχύει η δυσλειτουργία και η αδυναμία των ελεγκτικών μηχανισμών και των δημόσιων υπηρεσιών. Χαρακτηριστικό είναι πως οι δημόσιες υπηρεσίες αδυνατούν να συγκεντρώσουν στοιχεία για όλες τις εκμεταλλεύσεις που έχουν γίνει στην Γκιώνα τα προηγούμενα χρόνια και να ορίσουν ποιες έχουν ολοκληρωθεί και ποιες είναι σε εξέλιξη ή σε καθεστώς παράτασης.

ΤΟ ΧΡΕΩΜΕΝΟ ΘΕΜΑ

«Δεν υπάρχει καμία υπερβολή σε αυτά που λένε οι κάτοικοι, διότι εκεί για πάρα πολλά χρόνια ο καθένας κάνει ό,τι θέλει. Δεν έχει ελεγχθεί ακόμα η περιοχή, διότι η δραστηριότητα είναι πολύ μεγάλη και εκτείνεται σε τεράστιες εκτάσεις. Για να γίνει ένας έλεγχος όπως πραγματικά πρέπει, απαιτείται ένα συνεργείο 10 ατόμων για ημέρες, κάτι που είναι αδύνατο για τους επιθεωρητές περιβάλλοντος, οι οποίοι είναι 37 για όλη την Ελλάδα και καλούνται να διαχειρίζονται διαρκώς εμβόλιμα θέματα που χρήζουν άμεσης αντιμετώπισης» επισημαίνει η Μαργαρίτα Καραβασίλη, ειδική γραμματέας Επιθεωρητών Περιβάλλοντος και Ενέργειας του ΥΠΕΚΑ. Αν και η ίδια επισημαίνει πως λόγω της απουσίας ελέγχων δεν μπορεί να αποφανθεί τι είναι νόμιμο και τι ενδεχομένως παράνομο, τονίζει πως η βλάβη είναι ορατή στην Γκιώνα και η αποκατάσταση σχεδόν ανύπαρκτη.

«Αυτό που θέλουμε είναι να βρεθεί αυτή η ισορροπία της πραγματικής ανάπτυξης μιας σωστής επιχειρηματικής δραστηριότητας που λειτουργεί και η ίδια σε ένα υγιές περιβάλλον, με ξεκάθαρους όρους και όχι κάτω από το τραπέζι, που ελέγχεται σωστά, που τηρεί αυτά που πρέπει, και όπως ορίζει η περιβαλλοντική νομοθεσία, όποτε τελειώνει η δραστηριότητά της ή ένα τμήμα αυτής να προχωρά με μελέτες σε μια σωστή αποκατάσταση, στη λογική του ο ρυπαίνων πληρώνει» σημειώνει η κ. Καραβασίλη, τονίζοντας πως πολύ σημαντική παράμετρος της όλης δραστηριότητας είναι και τα ανταποδοτικά οφέλη, τα οποία πρέπει να είναι

πραγματικά στην εθνική οικονομία και στην τοπική κοινωνία και να αποδίδονται μέσω αναπτυξιακών έργων προκειμένου να αντισταθμίζεται η ζημιά που γίνεται σε τοπικό επίπεδο.

Όπως λέει, οι επιθεωρητές περιβάλλοντος θα επισκεφθούν την περιοχή το αργότερο έως τα τέλη του έτους, όχι για να επιβάλουν πρόστιμα, αλλά για να κάνουν ένα ολοκληρωμένο σχέδιο υποχρεώσεων και σφικτού χρονοδιαγράμματος, το οποίο θα προβλέπει για κάθε εταιρεία ότι πρέπει να αποκαταστήσει τη ζημιά εκεί όπου έχει τελειώσει και ότι εκεί που δουλεύει πρέπει να εργαστεί με τον πιο σύγχρονο τρόπο για να ελαχιστοποιηθούν οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις. «Το έχουμε χρεωμένο το θέμα, είναι χρεωμένο και στη συνείδησή μου προσωπικά» καταλήγει η κ. Καραβασίλη.

Ο ΚΩΔΙΚΑΣ

Την ίδια περίοδο που αναμένεται να φτάσουν στην περιοχή οι Επιθεωρητές Περιβάλλοντος, τα μέλη της Κίνησης για τη Σωτηρία της Γκιώνας, μαζί με άλλες συλλογικότητες και φορείς, θα δίνουν μια ακόμα μάχη. Στις αρχές Δεκεμβρίου πρόκειται να κριθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας η προσφυγή που έχουν καταθέσει κατά του Ειδικού Χωροταξικού Πλαισίου για τη Βιομηχανία.

«Με απλά λόγια, το Ειδικό Χωροταξικό προβλέπει πως δεν ενδιαφέρει αν μια περιοχή είναι δάσος, καθώς τα μεταλλεία είναι χωροθετημένα, η φύση τα χωροθετεί, και αν θέλεις να κάνεις και εγκαταστάσεις επεξεργασίας, μπορεί να το κάνεις, υπό την προϋπόθεση ότι το δάσος που θα "ξηλώσεις", θα το φυτέψεις κάπου αλλού» λέει ο κ. Αφέντης, διευκρινίζοντας πως το θεσμικό πλαίσιο δεν απαγορεύει την εκμετάλλευση ακόμα και σε περιοχές Natura. «Εμείς δεν λέμε ότι παρανομούν οι μεταλλευτικές εταιρείες, δεν έχουμε αντιπαράθεση μαζί τους. Διότι υπάρχει μια συντεταγμένη πολιτεία η οποία καθορίζει το θεσμικό πλαίσιο, βάσει του οποίου κινείται η υπόλοιπη κοινωνία. Η επιχειρηματική δραστηριότητα που αφορά την εκμετάλλευση κοιτασμάτων δημόσιου οφέλους κατισχύει βασικών συνταγματικών δικαιωμάτων, όπως είναι π.χ. η ατομική ιδιοκτησία. Αν, για παράδειγμα, το υπέδαφος έχει κάποιο μέταλλευμα, δεν ενδιαφέρει τι υπάρχει από πάνω, γίνεται αναγκαστική απαλλοτρίωση και ακολουθεί η αποζημίωση» λέει ο κ. Αφέντης. Υπογραμμίζει δε πως ο Νομός Φωκίδας είναι χαρακτηρισμένος μεταλλευτικός, δηλαδή

Από την Κοινωνική μας Ζωή

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ:

— Ο **Γιάννης Β. Δανιήλ** και η **Ελένη Καπράγκου** απόκτησαν το πρώτο τους παιδί, ένα αγόρι.

— Η **Γιούλη Β. Δανιήλ** και ο **Μπάμπης Βασιλειάδης** απόκτησαν αγοράκι.

— Ο **Δημήτρης** και η **Μαρία Γάσπαρη**, εγγονή του Γεωργίου Μώρη (Ξεστρούπα) απέκτησαν στη Θεσσαλονίκη όπου διαμένουν, δίδυμα, αγόρι και κορίτσι.

— Ο **Νίκος** και η **Μαρία Ιωάννη Βασιλείου** απέκτησαν κοριτσάκι.

Να τους ζήσουν τα νεογέννητα!

ΓΑΜΟΙ:

ΕΝΑΣ ΛΕΒΕΝΤΙΚΟΣ ΓΑΜΟΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

«Παντρευτήκαμε στο χωριό των προγόνων μας και όλα πήγαν καλά. Δεν θα ξεχάσουμε ποτέ αυτό το συναίσθημα». Αυτά μας δήλωσαν ο **Στέργιος Λεβέντης**, προπονητής ποδοσφαίρου, εγγονός του Γιάννη Μπουκουβάλα και της Κωνσταντίας Μαλιβίτση - Καρατσιώλη, καθώς και η όμορφη νύφη

Αντωνία, από την Καστοριά.

Ο γάμος τους ήταν από τα σημαντικότερα κοσμικά γεγονότα του φετινού μας καλοκαιριού.

Ο πρώτος χαιρετισμός υποδοχής του συμπεθεριού έγινε το πρωί της Κυριακής 24 Ιουλίου 2010 από την κομπανία των συγχωριανών μας οργανοπαιχτών Γιώργιου Λευκαδίτη και Γιάννη Κολλύρη με το κλαρίνο και το λαούτο τους, στην Παύλιανη όπου είχαν καταλύσει οι συγγενείς της νύφης.

Πρώτη υποδοχή από τους Καλοσκοπίτες έγινε στην Κακοτράχη που τους περίμεναν με τα όργανα και παίζοντας τραγούδια του γάμου «τρία γαρύφαλα χρυσά σ' ένα ασημένιο τάσι, τ' αντρόγυνο που γίνεται να ζήσει να γεράσει», οδηγήθηκαν πεζή από τον πεζόδρομο στην πλατεία του Αγίου Γεωργίου. Εκεί τους καλωσόρισε όλο το χωριό με χειροκροτήματα. Προχώρησαν στην εκκλησιά για την γαμήλια τελετή που τέλεσε ο παπα Κώστας.

Ακολούθησε πλούσιο τραπέζι στην ταβέρνα του Παπαμανώλη όπου καλωσορίστηκαν οι καλεσμένοι. Όλοι τραγούδησαν και χόρεψαν ασταμάτητα μέχρι το πρωί. Να ζήσουν οι νεόνυμφοι και καλούς απογόνους.

ΠΕΝΘΗ:

ΖΑΧΑΡΙΑΣ Ι. ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ

1912 - 2010

Στις 13/8 απεβίωσε πλήρης ημερών (ετών 98) ένα από τα εκλεκτά μέλη της παροικίας μας και ένας από τους αγωνιστές του Αλβανικού μετώπου. Ο Ζαχαρίας Ραπτόπουλος είχε γεννηθεί στο χωριό και μετά την αποφοίτησή του από το Δημοτικό Σχολείο Καλοσκοπής φοίτησε στο Σχολαρχείο της Σουβάλας, στο Γυμνάσιο της Άμφισσας και εργαζόμενος παράλληλα, πήρε το πτυχίο της Παντείου και της Νομικής. Σταδιοδρόμησε στην υπηρεσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου εξαντλώντας την ιεραρχία και φθάνοντας στο βαθμό του Διευθυντή.

Ξεχωριστή σελίδα της ζωής του αποτελεί η στρατιωτική του θητεία στο Αλβανικό μέτωπο, όπου υπηρέτησε ως έφεδρος ανθυπολοχαγός. Τραυματίστηκε και του έμεινε μια ελαφριά αναπηρία. Την ίδια ατυχία είχε και ο αδελφός του Γιώργος. Για την ανδρεία που επέδειξε στο αλβα-

νικό μέτωπο και για το εξαιρετο ήθος του, η πολιτεία τον τίμησε με το χρυσό βραβείο ανδρείας τον αργυρό σταυρό μετά των ξιφών, αναμνηστικό μετάλλιο εκστρατείας 1940-1941.

Κατά τη διάρκεια της κατοχής είχε οργανωθεί στην Εθνική Αντίσταση, γεγονός που τον οδήγησε για κάποιο χρονικό διάστημα στη Μακρόνησο. Ο αείμνηστος Ζαχαρίας πάντα έδειχνε μεγάλο ενδιαφέρον για τα θέματα του χωριού. Διετέλεσε πρόεδρος του Δ.Σ. του Συνδέσμου μας και συμμετείχε ενεργά ως μέλος αυτού. Η παρουσία του ήταν έντονη ανάμεσά μας. Το ίδιο ενδιαφέρον και αγάπη είχε μεταδώσει στη γυναίκα του Βούλα και στα παιδιά του Γιάννη και Αναστασία. Σημαντική ήταν η συμβολή του στην επίσπευση και εφαρμογή του προγράμματος ηλεκτροδότησης της ΔΕΗ στο χωριό. Χάρη μάλιστα στη φιλία που διατηρούσε με το συμμαθητή του μηχανικό, υπάλληλο του Υπουργείου Δημοσίων Έργων Ιωάννη Κασσιό, εξασφάλισαν πιστώσεις για την ασφαλτόστρωση των δρόμων Χαβελέ, Παναγία, Στρογγυλό το 1972 και που από τότε το μεγαλύτερο τμήμα τους παραμένει χωρίς καμμία βελτίωση. Για τον Ζαχαρία έχουμε πάρα πολλά να πούμε όχι μόνο για τη σταδιοδρομία του και την αγάπη του για το χωριό, αλλά και για το ήθος και την σεμνότητά του που είναι και η μεγαλύτερη κληρονομιά που μας αφήνει. Θέλουμε να παρηγορήσουμε τους οικείους του για το χαμό του αξέχαστου Ζαχαρία.

Τον αποχαιρετούμε που μας άφησε για πάντα και παρακαλούμε τον τον Θεό να τον κατατάξει σε σκηνές δικαίων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΜΩΡΗΣ (1935 - 2010)

Στις 30 Σεπτεμβρίου απεβίωσε στη Λαμία ύστερα από αντίλη ασθένεια, που χρόνια την αντιμετώπισε ηρωικά, ο Κων. Μώρης του Δημητρίου (εγγονός του Ευθ. Κατσάνη). Ο Κώστας είχε γεννηθεί στη Λαμία και ήταν ένα από τα πέντε παιδιά του ταβερνιάρη και γαλακτοπώλη Δημ. Μώρη. Σε όλους είχε γίνει γνωστός από τη διαμονή του στην Αγία Τριάδα τους θερινούς μήνες. Ο Κώστας ήταν παντρεμένος και είχε δύο αγόρια. Ενταφιάστηκε στην Λαμία.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΛΑΤΑΝΙΑ

Η μοίρα χτύπησε δυο φορές την οικογένεια Γ. Πλατανιά. Στις 28.7.2010 απεβίωσε ο Γιώργος και τρεις ημέρες αργότερα ο μεγαλύτερος αδελφός του Αλέξης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Γ. ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ (1927-2010)

Απεβίωσε στην Αθήνα και ενταφιάστηκε στο χωριό ο Γ. Πλατανιάς. Ο αποβιώσας είχε γεννηθεί στο χωριό όπου πέρασε τη νεανική του ηλικία και μετά τον εμφύλιο εγκαταστάθηκε στην Αθήνα. Είχε παντρευτεί τη

χωριανή μας Παναγιώτα Κωστούρου με την οποία απέκτησε μια κόρη τη Μαρία και η οποία τους χάρισε δύο εγγονές. Είχε ειδικευθεί ως τεχνίτης στην επένδυση δαπέδων σε κτίρια. Ήταν εξαιρετος συμπολίτης και αγαπητός σε όλους. Μνημόσυνο για την ανάπαυση της ψυχής του έγινε στις 5.9.2010.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ. ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ (1924-2010)

Την 1η Αυγούστου έφυγε από τη ζωή ο Αλ. Πλατανιάς. Ήταν ο δεύτερος από τα τρία παιδιά, τη Δήμητρα και το Γιώργο της οικογένειας. Είχε παντρευτεί τη χωριανή μας Γιαννίτσα Αυγερινού με την οποία απέκτησε δυο παιδιά το Γιώργο και τη Μαρία. Είχε εργασθεί στην μεταλλευτική επιχείρηση Γκιώνας αλλά και

σε συνεργεία του Δασαρχείου Άμφισσας που έκαναν δενδροφυτεύσεις. Καλλιεργούσε μέχρι αργά τα χωράφια του και ήταν περίφημο το κρασί που έφτιαχνε από τα αμπέλια του.

Ο αποβιώσας επί πολλά έτη διετέλεσε μέλος του Κοινοτικού μας Συμβουλίου επί προέδρων Τάκη Βλάχου, Πολ. Γεωργίου, Θεμ. Ραπτόπουλου.

Τα τελευταία χρόνια πέραγε τους χειμώνες του στη Λιβαδειά, στο νοσοκομείο της οποίας απεβίωσε. Το 40ήμερο μνημόσυνο για την ανάπαυση της ψυχής του έγινε στον Άγιο Γεώργιο Καλοσκοπής στις 5 Σεπτεμβρίου 2010.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ Κ. ΛΙΤΣΟΥ
1924-2010

Στις 10 Αυγούστου 2010 έφυγε από τον πρόσκαιρο τούτο κόσμο η Αικατερίνη Κ. Λίτσου αφήνοντας πίσω της μνήμη αγαθή αιώνια.

Πολυτάραχος υπήρξε ο βίος

της εκλιπούσης. Είχε παντρευτεί τον Κων/νο Λίτσο στην πιο θυελλώδη και αδυσώπητη εποχή που διάβαινε ο τόπος μας. Μια δυσοίωνη εποχή. Με τον εξαίρετο και δραστήριο σύντροφό της ακολουθώντας τον δρόμο της αρετής και της προόδου δημιούργησαν μέσα από σκληρές και αντίξοες καταστάσεις αρίστην και υποδειγματική οικογένεια. Έφεραν στον κόσμο τρία παιδιά τα οποία διαπαιδαγώγησαν με ηθικές και χριστιανικές αρχές και τα αποκατέστησαν κατά τον πιο αξιοζήλευτο τρόπο. Χάρηκαν εγγόνια και δι-

σέγγονα. Αλησμόνητη Αικατερίνη, υπήρξες θαυμάσια σύζυγος, στοργική μητέρα και εξαιρετική νοικοκυρά. Αλλά και καλή νύφη. Με αγάπη, συμπόνια και σεβασμό φέρθηκες τα 25 χρόνια που έζησες με την πεθερά σου η οποία σε αγαπούσε και πάντα σε επαινούσε. Τώρα ξαφνικά μας έφυγες. Η φθορά είναι πεπρωμένο του ανθρώπου. Στον βίο σου ήσουν έντιμη, ειλικρινής και καλή χριστιανή και όλοι σε αγαπούσαν και εκτιμούσαν τον έξοχο χαρακτήρα σου. Αγαπημένη μας Αικατερίνη το αγαθό και γελαστό πρόσωπο σου θα παραμείνει εφ' όρου ζωής ανεξίτηλα χαραγμένο στα κατάβαθα της ψυχής μας. Τα αγαπημένα σου παιδιά, εγγόνια, δισέγγονα θρηνούν τον αδόκητο χαμό σου. Όλοι μας προσευχόμαστε στον Ύψιστο για ανάπαυση της ψυχής σου. Ας είναι ελαφρό το χώμα της Καλοσκοπής που σε σκέπασε. Αιωνία η μνήμη σου.

Φάνης Λευκαδίτης

Συνέχεια του άρθρου «Γκιάνα ,το ξεκοιλιασμένο βουνό» από τη σελ. 484.

αν και οι άλλες δραστηριότητες δεν απαγορεύονται, επί της ουσίας αποτρέπονται, καθώς όπως αναφέρει: «Ποιος θα μπορούσε να κάνει π.χ. μια επένδυση ή να φτιάξει ένα σπίτι κάπου, όπου εν δυνάμει δεν του ανήκει, μια και θα είναι εν δυνάμει στην ιδιοκτησία μιας μεταλλευτικής εταιρείας, κάτι που μπορεί να μην το ξέρει ποτέ;».

Κύρια αιτήματα της Κίνησης είναι μεταξύ άλλων να σταματήσουν οι υπαίθριες εξορυκτικές εκμεταλλεύσεις και οι εκμεταλλεύσεις σε δάση και περιοχές Natura, να απομακρυνθούν άμε-

σα όλα τα στείρα μπάζα και να συσταθεί Φορέας Διαχείρισης των περιοχών Natura. «Από εκεί και πέρα πρέπει να λειτουργήσουν οι ελεγκτικοί μηχανισμοί» τονίζει ο κ. Αφέντης, προσθέτοντας πως «αυτό δεν είναι μομφή κατά αμελών ή κακών υπαλλήλων, αλλά π.χ. υπάρχει η Επιθεώρηση Μεταλλείων Νοτίου Ελλάδας, της οποίας το προσωπικό δεν επαρκεί για να κάνει σωστή δουλειά ούτε στο 5% με 10% των δραστηριοτήτων που αναπτύσσονται στην περιοχή».

Όσον αφορά το ζήτημα των υφιστάμενων εκμεταλλεύσεων

που δεν έχουν αποκατασταθεί, υπογραμμίζει πως ανεξαρτήτως του πρότερου καθεστώτος (μέχρι κάποια περίοδο οι εταιρείες κατέβαλλαν ποσά για αποκαταστάσεις στο Δημόσιο, τα οποία δεν αξιοποιήθηκαν προς αυτή την κατεύθυνση) οι εταιρείες είναι υποχρεωμένες να αναλάβουν τη χρηματοδότηση αυτών των αποκαταστάσεων μέσω μελετών από έγκριτους φορείς, διαδικασία που και θέσεις εργασίας θα δημιουργήσει στην τοπική κοινωνία και το βουνό θα βοηθήσει να βρει μέρος από τον παλιό του εαυτό.

Πολύς ο κόσμος στην Αγία Τριάδα, την ημέρα του Αγίου Πνεύματος. Κουβεντούλα στην ώρα φαγητού και της ξεκούρασης, κάτω από τα αιωνόβια πλατάνια.. Η φωτογραφία έχει τραβηχτεί πριν από τον πόλεμο του 1940 και είναι από το αρχείο του Γεωργίου Α. Πριόβολου. Τον ευχαριστούμε πολύ.

ΝΕΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Με απόφαση της Ι. Μητροπόλεως Φωκίδας, ορίστηκε νέο Εκκλησιαστικό Συμβούλιο για τον Ναό Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής. Η θητεία του είναι για τα επόμενα τέσσερα χρόνια και αναλαμβάνει καθήκοντα από την 1η Ιανουαρίου του 2011.

Απαρτίζεται από τους **Χαμηλό Δημήτριο, Παντελάκη Σωτήρη, Μαλιθίτη Νίκο** και **Τσιαμπά Δημήτρη**. Αναπληρωματικά μέλη θα είναι οι **Χαμηλού Παρασκευή, Παντελάκης Κώστας** και **Παντελάκη Μαρία**.

Ευχόμαστε στο νέο εκκλησιαστικό συμβούλιο καλή επιτυχία στο δύσκολο έργο του, επί ωφελεία της εκκλησίας, του χωριού και των συμπολιτών μας.

ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΖΑΜΑΡΙΑΣ

Με απόφαση του εκκλησιαστικού συμβουλίου έγινε αντικατάσταση της φθαρμένης πλέον τζαμαρίας της Εκκλησίας μας αντικαθιστώντας την με αλουμινένια κατασκευή και διπλά τζάμια. Το αποτέλεσμα είναι εξαιρετικό.

ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΕΙΚΟΝΟΣΤΑΣΙΟΥ

Όλοι μας θυμούμαστε τα πολλά προσκυνητάρια (εικονοστάσια) που ήταν διάσπαρτα στη γύρω από το χωριό περιοχή. Σ' αυτά ευσεβείς οδοιπόροι άναβαν το καντήλι τους και έκαναν τον σταυρό τους.

Σήμερα όλα είναι εγκατελειμμένα και κατεστραμμένα.

Σώθηκε μονάχα το εικονοστάσι στην Αγία Ελένη κοντά στη σημερινή εκκλησία των αγίων Κων/νου και Ελένης σε χώρο που ήταν παλαιότερα εξωκκλήσι. Τούτο ήταν σε ερειπιώδη κατάσταση με σπασμένα κεραμίδια και φθαρμένους τοίχους. Υπάρχει μόνο μια πέτρα επάνω στην οποία είναι χαραγμένα τα ονόματα των **Γ. Α. Μαληθίτης** και **Λ.Κ. Μπουκουβάλα** με ημερομηνία 6.8.1956. Προφανώς τα ονόματα των αφιερωτών. Το εξωκκλήσι αυτό επισκευάστηκε με δαπάνες της οικογένειας **Χρήστου** και **Σοφίας Λευκαδίτη**. Ευχαριστούμε πολύ την οικογένεια Λευκαδίτη για την προσφορά της.